

ועדת החקירה - 8.1.74

2672

א.ו.

- 1 -

Handwritten signature

ישיבה מס - בוקר
הער. אל"ם אמנון רשף
עדותו של אל"ם אמנון רשף

היו"ר אגרנט:

סמך אל"ם אמנון רשף?
כן.

א. רשף:

אתה סגהיר כהן צדק להגיד אח האמת.

כן.

אגרנט:

העדות שלך היא סודית והדיון סודי. זה ידוע לך?

כן. ידוע.

א. רשף:

אשה ספקד חסיבה 14?

אגרנט:

כן.

א. רשף:

מסחי?

אגרנט:

מאוקטובר 1972.

א. רשף:

חספר לנו כמה פרטים על קורות חייו - איפה נולד,
מתי, הינוך, ופרטים צבאיים.

אגרנט:

יליד הארץ, נולדתי בחיפה בשנת 1938. בגיל שנה

א. רשף:

הורי עקרו לחל-אכיב והתחנכתי בבית ספר יסודי בתל-

אכיב. בגיל 13 הם עברו לכת-ים ואני בוגר בית ספר מקצועי ערב. זאח אוסרת

במקביל ללימודי עברתי ביום. לאחר סכך מסך השירות שלי בצבא לסדתי לבחינות

בגרות. בגיל 18 התגייסתי וסאז אני משרת בצבא.

מה היו חפקידיך בצבא?

אגרנט:

קורס כל המסלול הרציל עד קצונה. כלומר, הייתה

א. רשף:

סירון, חייל, קורס ספקדי סנקים, ספקד סנק, קצינים.

לאחר סכך כקצין שרתתי בחפקיד של מדריך בקורס קצינים. ספקד מחלקת שריון,

סגן ספקד מלוגה, קצין מכצעים גדודי, הייתי עוזר קצין תדרכה בספקדה גיסות שריון.

מפקד פלוגה, קצין אג"ם של חטיבה,

איזה חטיבה?

ע"ד:

חטיבה 8, מב"ד 52.

א. רשף:

בקדש השתתפת?

לסקוב:

התגייסתי ערב קדש אבל לא השתתפתי בפשיטה. מב"ד 52

א. רשף:

הייתי שנה וחצי, לאחר סכך הייתי מפקד גדוד סיור

סדיר בסיני, מל זה בחקופת ההתשה. קצין אג"ם של מפקדת גיסות שריון משך שנתיים

וחצי וסח"ס 14 משה כשנה ורבע.

קצין אג"ם איפה?

אברנט:

במפקדת גיסות שריון (מסג"ש).

א. רשף:

זה שנה ורבע שאחה מפקד חטיבה 14?

אברנט:

כן.

א. רשף:

איפה היית ערב פרוץ המלחמה ומלחמה?

אברנט:

החטיבה היתה בתעסוקה מבצעית בקו התעלה.

א. רשף:

ממתי?

אברנט:

מאז חודש יולי. זאת אומרת זה היה כשלושה חודשים

א. רשף:

ישבנו בקו כאשר גזרת האחזיות של הקו היתה הגזרה

המרכזית והגזרת הדרומית.

פרט את המוצבים.

לסקוב:

בסדר. המרכזית והדרומית. את אומרת גבול

א. רשף:

הגזרה הצפונית היה פחות או יותר מרכז האי אל-כלאח

וגבול הגזרה הדרומית היה ראס מעלם שמדרום לראס סודר. אחד הגרודים של החסיבה, גרוד 9, נמצא בגזרה הצפונית כפוף למפקדת חסיבה מרחבית (חשם ר) 275. יתרת הגרודים, שני הגרודים הנוותרים היו גרוד 184 בגזרה המרכזית וגרוד 52 בגזרה הדרומית. המעוזים שהיו בגזרת החסיבה, ואני הולך לפי סדר מצפון לדרום, חזיון א' ו-ב' כאשר חזיון א' הוא מעוז סדולל. כלומר, מעוז שהוחזק על ידי חוליית חצפית אך דרך בשעות היום, בשעות האור, ובמשך שעות החסיבה הוא פונה. זה באשר לחזיון. אתם מעוניינים אולי, יש לי מה איזשהי מפה, אתם מעוניינים שאני אציג אותה? בבקשה.

גבול
(מצביע על המפה) אז ככה -/הגזרה הצפונית

היא כן וזה היה תחום הגזרה של חסיבה 275, כשגרוד 9 היה בגזרה הזו.

ידין: זה אלו"ש?

א. רשף: כן. זו הגזרה המרכזית וזו הגזרה הדרומית

מדרום לראס סודר. דיכרתי על חזיון א' ו-ב', כאשר חזיון א' היה מעוז סדולל. לאחר מכן ישנם פורקן א' ו-ב' כאשר פורקן ב' סדולל. מפת-מפת א' הוא מה שנקרא ק' וז האם. צמוד להם היה מעוז נוח שגם הוא היה מעוז סדולל. מדרום לזה מעוזי מצטר א' ו-ב' כאשר ב' סדולל. מדרום לזה מעוז לקקן שהוא היה אולי חלקית. הכוונה היא - זה מעוז שהיה סדולל אבל ימים ספורים לפני המלחמה הוא אויב חלקית והיו בו שלושה-עשר איש, אלה הם המעוזים בגזרה המרכזית.

בגזרה הדרומית היה מעוז מסמ בוצר (מראה על המפה)

בגבול שכין האגם המר הגדול לאגם המר הקטן.

ידין: זה המעוז שעדיין מחזיקים בו המצריים?

א. רשף: כן. זה המעוז הנודר המכותר. מדרום לזה ליסוף

א' ו-ב', כשליסוף ב' היה סדוללר, זה כפוצא האגם

המר הקטן למעלה. מדרום לזה מעוזי מפת א', ב' ג', כש-א'-ב' היו סדולליים.

ישיבה מס' - בוקר
הערות אל ס' אסנון רשף

מדרום לכך מעוז בשם ניסן. כמוצא התעלה אל ספרץ סואץ במזה מעוז בשם מסרק.
על חנף הקמרץ היה עוד מעוז מאוייש חלקית בשם אגרוסית (ראס ססמה, נכי מוסה).
מדרום לזה, כראס סודר, אפממממ היה גם כוח שנקרא חלבון. היו שם מספר כוחות - הכוח של
היל היס, היל האויר, היל סודיעין, אבל האבטחה הקרקעית היתה באחריותנו
והיה שם גם כוח חי"ר.

זו הסיבה 35?

יריין:

א. רשף: לא, היתה שם מחלקה של נח"ל. הסיבה 35 הגיעה
לשם רק עם פרוץ המלחמה. זה מה שקשור לקו
המעוזים. אני לא יודע עד כמה לפרט ועד כמה מידת ההתעניינות שלכם ועד כמה
מידת, הסלחו לי, הבקיאוח שלכם במערכת סבחינת ההבנה. אני פירסתי מעוזים,
יש ענין של תצפיות, תעוזים, טנקים, נגמ"שים, הארטילריה, הסיוצים. יכול להשת
שאני אדבר שעתיים בלי שזה בכלל דרוש.

יריין:

אני מציע שבשלב זה זה מספיק. אנו בקיאים
בעקרונות. קיבלנו ערות כבר מההסיבה הצפונית

כך שהפרינציפ ידוע.

אברנט:

אתה היית אחראי גם בגזרה המרכזית וגם בגזרה
הדרוסיית?

כן.

א. רשף:

אני ככל אופן אולי אגיד שחי מליס, אפרט טכנית
את רשימת המעוזים: קצת מאחור בקו התעוזים
היו פלוגות טנקים. במקרה שלנו, בגזרה המרכזית היו שחי פלוגות טנקים.
האחה בהכרעה והשניה בגודל.

מה פירוש בהכרעה?

אברנט:

א. רשף:

זה שם מקום שכך נקרא במפת הקור. ומקום שני
שנקרא נוזל. בגזרה הדרומית היו שלוש פלוגות -

האחת במצודה, השניה בנוצה והשלישית כצידר. ארטילריה היתה סוללת אחת
בגזרה המרכזית בכישוף, 4 קנים 175 מ"מ, ושלוש סוללות בגזרה הדרומית, הראשונה
באזור מצודה והשניה באזור קרתמורה, והשלישית במקום שנקרא סכרד. פרט לזה
בכל גזרה היתה פלוגת חרמ"ש או סיור. בגזרה הדרומית בהעוז בשם פלוויזיה
ובגזרה הדרומית במקום בשם סלפחיה שזה בסיס הסילים הישן, המשימות (וזה חשוב)
המשימות של הפלוגות האלה היו לבצע סיורים בין המעוזים כדי יום כיוסן עם שחר
בלילות וכנוסף לכך משך שעות האור הם היו מסקמים לצמיות בין המעוזים - ארבע
הצמיות בגזרה המרכזית ושלוש הצמיות בגזרה הדרומית. זה פמש על קצה המזלג.

איפה היתה המפקדה שלך?

יריין:

מפקדה הגזרה המרכזית שזה מפקדה גדוד 184 היתה בטסה.

א. רשף:

מפקדה הגזרה הדרומית, גדוד 52 היתה במיתלה.

המפקדה שלי, מפקדת החטיבה ישבה גם היא בטסה, במחנה שכן.

אחר כן אא.

ועדת חקירה - 8.1.74
ישיבה ס'ט - בוקר
הער א, רשף

לפני כן אך
א.ב.

2677

מה שציינתם אלה דברים שהייתי מגדיר אותם כדברים שיגרתיים

של ההיערכות, לא החייחםתי לכל נושא הכוננות שנבע מהידיעות שהיו לפני המלחמה.

היו"ר אברנט: לפני המלחמה מה היה המידע שלך בקשר לאפשרות של פרוץ המלחמה?

א. רשף: אחלק את זה, לאור התצפיות שלנו בשטח מצד אחד, ומצד שני לאור

ידיעות שלנו מסקורות סודיעין, הגברנו את רמת הכוננות.

היו"ר אברנט: מהי?

א. רשף: כבר ב-2 באוקטובר ספקת האוגדה, ספקד האוגדה, אברהם ז"ל,

הוציא פקודה להעלות את רמת הכוננות, פקודה שעד כמה שידוע לי

קודמה בכרחה והוצאה ע"י מסדת הפיקוד ראשי-הפרקים או הכותרות של המטה הכוננות

היו: כוננות מידית - - -

ידין: יש לך מה הפקודה?

א. רשף: כן.

ידין: אולי חקרא את האינפורמציה?

א. רשף: זאת לא פקודה מבצע, זאת פקודה... אבל אני יכול להקריא לך

פקודה שהוצאנו כרביעי.

ידין: עדיין לשני, זאת פקודה בלי אינפורמציה על האויב?

א. רשף: אני רוצה להסביר פקודות, נהגנו לתת עדכוני סודיעין קונקרטיים,

לא בפקודות אלא בפגישות ספקדים, ואת הוראות הכוננות המיוחדות

הוצאנו או בכחובים או בעל פה, או בטלפון, כי האינפורמציה הסודיעינית זרמה בעל-פה,

לאו דווקא בפקודות, מרי יום ביומו שהוצאנו דו"ח סודיעין יומי שקשור למעילות

האויב בשטח.

ידין:

אולי תסביר אם כך בעל-פה מה היתה הסיבה שהוסברה בעל-פה ע'י
 מפקד האוגדה לך, כמפקד החטיבה, מדוע פתאום כ-2 באוקטובר צריך
 להגביר את הכוננות?

א. רשף:

הכחנו **אצ** בחצפיות בשטח בפעילות ¹פוגזרת של האויב, בעיקר קצה יותר
 בעומק ופחות בקו הקדמי, אם כי גם בקו הקדמי היו כמה דברים שהיו
 קצה בלתי שיגרתיים.

בנוסף לכך היו הידיעות של ריכוז. כבר אינני זוכר אם זה היה בשני
 או בעיחודי אחר - ידיעות על הגבור כוחות, על ריכוז ציוד צליחה וכו'.

לסקוב:

שקיבלה מפקדת האוגדה?

א. רשף:

שקיבלתי ממפקדת האוגדה. כן. אינני קושר את זה דווקא ל-2 באוקטובר,
 אלא אני מדבר על ימי החול של אותו שבוע. דבר נוסף: אני יכול לציין
 שכאותו שבוע אלוף הפיקוד ביקר בגזרת החטיבה שלוש פעמים. כשפדי בוקר בבוקרו הוא
 הגיע - הוא קיבל עדכון מודיעין לגבי לקט המודיעין שקיבלנו מהחצפיות. אני יכול לוטר
 שכנודה זאת היתה רגישות.

אם לחזור על הפקודה - הפקודה היתה שכל הכ חות בקו יהיו בכוננות

של חמש דקות.

היו"ר אגרנט:

מה זאה אומרת "חמש דקות"?

א. רשף:

תוך חמש דקות הם יהיו מוכנים. ביטול חופשות של קצינים ואנשי קבע,
 דבר שלאחר מכן שונה מדי פעם בפעם; פעם החרנו, פעם אסרנו חופשות,

אבל אני אומר כבר על ה-2 באוקטובר. ביצוע חצפיה ע'י קציני המעוזים החל בחצ'שעה
 לפני שחר ועד שעתיים לאחר שחר, והחל בשעתיים לפני חושך ועד חצ'שעה לאחר חטיבה.

אנחנו אצ יודעים שהשעות האלו, שעות הבוקר ו-עות הערב, הן "שעות התפר" כפי שאנחנו
 מכנים אותן, המעבר מיום ללילה ומלילה ליום, ולכן הוריש להם להגביר את החצפיה,

והחצפיה מבוצע ע'י קצינים. בלילה חייבנו שמפקדים יצפו במעוזים, ועי"כ להעלות את

רמת החצפיה. תגברנו את אכטחת הנ.מ. בכל המרחב. הוצאנו הוראה **אאאאאא** שהסיוורים בקו

יתחילו רק אחרי עלייה תצפיתנים מצריים **ממול**, כך שנראה שהשיגרה המצדית פתחילה, ואז

נכצע את הסיוורים שלנו כשכל זה בפיקוח מפקד גדור או סגנו בכל גזרה. הנהוג היה שסיוור

לילה מכצעים פקמיים בשבוע.

היו"ר אגרנט: ובאותו שבוע?

א. רשף: הפקודה הזאת (אינני פציין את אותו שבוע, כי אח"כ זה השתנה טוב)

דיברה על אחת ליוזמיים. זאת הפקודה שיצאה ב-2 באוקטובר. ב-3 באוקטובר

הוצאו פקודה להוסיף מצב ארבע חצפיות ארוכות-טווח בקו המעזים, שזה הכרבה, נוזל, סלביזיה וכישוף, מעוזים שסמם אפשר לצפות גם לצד השני של המעלה. (אחם רואים כמפתח: הכרבה, נוזל, סלביזיה וכישוף, רכס גבוה שאפשר לראות גם מהצד השני. במקום הזה שאתם רואים עכשיו לא היתה אפשרות כזאת).

ב-3 באוקטובר וב-4 באוקטובר הוצאו פקודה לצע תרגול ירי בגד

מטוסים, כולל ביצוע ניסוי כלים כנשק הנ.מ. ככל התקיים. ב-4 באוקטובר הוצאו פקודה שאקרא את המעיף הכללי בה קודם, ואח"כ עסקיר: "עקב שבחון יום-כיפור עלול האויב המצרי לכצע פעילות מוגברת הן ע"י ביצוע חדירות או פיגועים, או בכל אופן אחר". למען האמת, הפקודה הזאת יצאה לאור פעילות האויב ומחשש לפעילות אויב מוגבלת. זאת אומרת, זה עוד לא שראינו את המלחמה בפתח, אבל השבנו. אגב, זה קרה. קרה כבר לפני זה, בחודשים יוני-יולי, שבדווקאנו, בימי ששי או שבת או בחגים, הם ביצעו חדירות קטנות סודיעציות כדי לברוק כמה דברים. לכן בסופי-שבוע הגברנו את הפעילות שלנו, גם האקטיבית וגם ההרתעתית.

הפקודה הזאת היתה קצת יותר קיצונית, במסגה שאם ביום כיפור, שזה

יום מוכר כיוסשנתות כמיוחד, הם ינסו לעשות משהו קצת יותר ומעבר לזה - היתה לנו: (א) האינדוקציה, (ב) גם המענה לדברים.

לנדוי: ממי יצאה הפקודה הזאת?

א. רשף: הפקודה יצאה ע"י החסיבה. אבל עד כמה שאני זוכר, היא התחבסה על הנחיה של מפקד האוגדה.

בכנצל: המיוחד היה יום הכיפורים, ולאנו דווקא המצב?

א. רשף: אני אומר: לאור המצב ולאור החקרבות יום הכיפורים - יצאה

הפקודה. אני מדגיש: בכל סוף שבוע עשנו פעילות מיוחדת.

יש פה שורה של פעולות שנאמר לעשות, ונעשה, גם כליל ששי

וגם כסוצאי שבת.

ידין: עכשיו מגיעים ל-5 בחודש.

א. רשף: המקודה הזאת יצאה ב-4, והורחה לכצע דברים מסויימים ב-5.

ידין: ב-5 יצאא משהו מיוחד?

א. רשף: ב-5 באוקטובר בשעה 12.30 קיימתי פגישה עם המג'דים ומטה החששבה,

וזה היה למעשה חרדיך כוננות. כפי שאצא שמחקרים בכל תורדיך

מהסוג הזה, בדור שסקירה המצב ניתנה ע'י קצין המודיעין של החטיבה, ואדיה ניתנו

הוראות כוננות מיוחדות, וזאת למעשה חזרה על כל הפקודות שאמרחי קודם, והגברתן.

אני רוצה לציין שב-5 באוקטובר בשעה 11.25 קיבלנו את

ההוראה לכוננות פלחמתי. ולמעשה התדריך הזה בא ברצף/אצא לאחר ההוראה. אינני

זוכר עכשיו אם זימנתי את התדריך הזה לפני; נדמה לי שזימנתי את התדריך לפני,

אצאאאא, מפני שיש לי מ'דים שצריכים לנסוע שעה-ורבע או שעה-וחצי כדי להגיע אלי.

אבל בכל מקרה, בשעה 12.30 ניתן תדריך כוננות למגדים, שקדמה לכך סקירה של קצין

המודיעין. וזה בהקשר לשאלה שלך מה הוצא.

היו'ר אברנט: ובסקירה הזאת הוא אמר שיש אפשרות של מלחמה? איך הוא אמר?

א. רשף: אנחנו למעשה כל הזמן דיברנו על אפשרות של מלחמה.

היו'ר אברנט: מה זה "כל הזמן"?

א. רשף: כשאני אומר "כל הזמן" - על אפשרות כללית דיברנו במסך כל הזמן.

בשכונת האחרון הדגשנו את זה, לאור הפעילות המצרית, וכך גם

התייחסנו למה שקטור לתגבור רמת הכוננות. לא נאמר במפורש שביום כזה או אחר,

בשעה זאת או אחרת, עלולה לפרוץ המלחמה. אבל על מלחמה צפויה דובר. אולי אדגש

עוד נקודה: מפקד האוגדה אלברט ז'ל עמד להתחליף, נדמה לי ב-6 באוקטובר.

נבנצל: ב-7 באוקטובר.

א. רשף: או ב-7 באוקטובר, אינני זוכר. הזמנתי אותו לכעין ארוחה-פרידה

2681

מקציני החטיבה טרם מ'פ ומעלה, כיום חמשי בצהריים, ב-4 באוקטובר. פה אני רוצה לציין שתי נקודות: (1) אחד הסג'דים שלי מהגזרה הצפונית הוזמן לארוחה. אבל ספק האוגדה שלח אותן מיד לגזרה הצפונית עם עוד שני סג'דים אחרים, לא מהחטיבה, לסייר איזה תכנון אופרטיבי מסויים. אני עצרתי אותו. רציתי בכל אופן שהוא ישתתף בארוחה. אבל הוא אמר לי: שיעזוב כל דבר, שידוץ מיד לראות את זה. אני חושב שיש לזה חלק כחחושה.

היו'ר אגרנט: הוא שלח אותו בחזרה?

א. רשף: הוא שלח אותו. כיקשתי מסנו: רבע שעה, רק למלים הראשונות שיטאיר אותו, והוא שלח אותו מיד.

לנדוי: לאיזה חפקיד הוא שלח אותו?

א. רשף: הוא שלח אותו לסייר ששח מסויים בגזרה הצפונית, לקראת תכנון אופרטיבי מסויים שנקרא "צפניה". זה לא משנה. אני רוצה להדגיש לא לקראת מה הוא שלח אותו, אלא למה הוציא אותו ועד כמה הוא ראה חשיבות לאפשרות הסכעית על פני החברה הנעיסה והפרידה.

לנדוי: "צפניה" היתה חכנית התקפה?

א. רשף: חכנית התקפה סוגבלת בגזרה הצפונית, חכנית התקפה של מעבר לצד שני בחחום הגזרה הצפונית. זאח לא חכנית ההתקפה הכללית, אלא זה קסע מסויים.

אח'כ רשמה א.ג.

לפני אא

הער: אלוף-משנה אמנון רשף

אב.

נקודה נוספת: הפורום שהיה שם היה מפקדי פלוגות ומעלה,

ובדרך-כלל נהגו שבארוע מהסוג הזה, לאחר תקופת שרות של כשנה, אם זה נכון או לא נכון - אופרים שבחים ונסרדים בצורה חגיגית מהיחידה.

המאפיין את הדברים שלו היה, שהמוטיב המרכזי בשיחה היה:

א. יכל להיות וכפי הנראה שאני לא אתחלף בתפקיד, כיון שיש כוונות ויש אפשרות למלחמה, עקב הכוונות והצפוי לנו - הוא אמר - יכל להיות שאני לא אתחלף בתפקיד.

ובכך נוסף - וזה המיוחד - שהוא דיבר, במקום להפרד כביכול,

המוטיב שלו היה הכוונות והגברת הכוונות, הערנות ואפשרות לפתיחה באש ע"י הסורים. זה היה ביום חמשי בצהריים.

זכור לך אם הוא הזכיר סורים או משהו?

ה.לסקוב:

אני לא זוכר, אבל הידיעות שהיו לנובאותו שבוע, שברמה

א.רשף:

הסורית יש ריכוזי כחות, גם היה בעידוכונים המודיעיניים

ולמעשה זה גם היה כעתונות, כך ששה היה נחלת הכלל. לבוא ולאמר אם באותו מקרה

הוא דיבר - אני לא יכל לאמר שכך ולא יכללאמר שלא, אבל, התחושה בדבר ריכוז

כחות כרמה הסורית, היתה. בכל אופן, בכל מקרה כשדיברנו כסקירות המודיעין

הספציפיות אז הארגומנט הסורי המיד הודגש והוזכר. גם הדגשנו שזהל אנאל כחות

העלה

של חשיבה ? לרמה הגולן, כחות שריון נלקחו גם מסיני אפילו לרמה הגולן, שריון

וארטילריה.

כל הרגישות של מפקד האוגדה כימים אלה, לא נראתה לכם

י.ירדן:

פוזרת, לאור העובדה שאצלכם בעצם היה רק המרון? הרביל?

אנחנו אמאמא מדי פעם בפעם הגברנו את רמת הכוונות על ספן

א.רשף:

הצפיות בשטח וידיעות, וכל דבר אחר. המודיעין דיבר על כך

שזה כפי הנראת הרביל, אנחנו - ואני אומר במישור הצבאי - התיחסנו לזה כאל אפשרות

ועדת החקירה - 8.1.74

ישיבה מ"ט - בקר

א.ב.

הערות אלוף-משנה אסנון רשף

של מלחמה, אני לא יכל לבוא ולאסר שהצלחנו להחזיר את התחושה וההרגשה לכל חיל וחיל. אבל, מבחינת הפקודות והפעילות והכוונות שהיתה בשטח - זה כיסה. אני מדבר במישור החטיבתי. זה כיסה את האפשרות של פתיחה באש. היה ברור לנו, שמסבב כזה - וזה גם הודגש - שמסבב כזה של תרגיל, קל מאד לעבור למלחמה, ושלמעשה כל הכוחות שלהם פרוכזים בקידום הקו. כך גם החיחסנו. בכל מקרה, זה לא נראה סוזר. אנחנו, על ידיעות הרבה יותר קלושות, הגבנו מדי פעם בפעם.

האם זה התבטא בכך שכל הקצינים נשארו יום ולילה

י.א.נבנצל:

קרוב לסיפקדותיהם?

אנחנו הוצאנו פקודה ב-2 באוקטובר שהמפקדים או הסגנים

א.רשף:

והמסות יהיו בסיפקדות, ז"א לא תהיה התרוצצות רבה מדי

בשטח. אבל, מצד שני, ליחידות, למעוזים, לתעוזים, ניגשנו אם זה לצורך

ביקורים, ביקורות וכדומה.

אני שאלתי משהו יותר ספציפי - אלה המפקדים גם לנו ליד

נבנצל:

הסיפקדות שלהם ולא חזרו לבתיהם?

אנחנו יצאנו בדרך כלל אחת לשבוע או אחת לשבועיים הביתה.

א.רשף:

בדרך כלל, אחת לשבועיים יצאנו הביתה. כך שלמעשה אנחנו

חיים שם.

אני הודגשתי, שב-2 באוקטובר ביסלנו חופשות של קצינים

ואנשי אשטא קבע. אנחנו המסכנו חופשות של חילים, אבל מבלי שזה יפגע בכוונות.

א.ג.

ביום המשי, נתנו אפשרות לסמב"דים ולמספר עוזרים, ז"א לקצינים ברמה שניה לצאת לחופשה. אח הקצינים ביותר בכירים, השארנו, אהאא אמה בלדא ז"א אני נשאה, מסקרי גרודים כסארו למרות שהם לא היו שבועיים ומעלה בבית. ואח אותם קצינים שהוצאנו - החזרנו בלילה. זה היה בלילה של יום המשי-ששי. למעשה, הם יצאו ובבקר פוקדם הם חָרְרו בחזרה. כך, שביום ששי הפיקוד היה ביחידות, בחטיבה.

נכנצל: בלילה מ-5 ל-6 ליל יום כיפור, כלם היו במקום?

א.רשף: כלם היו "סנדר-ביי".

נכנצל: לא פחוץ למקום?

א.רשף: לא, לא, הם וחלילה. באותו לילה, עכדנו עד שחם בלילה, עד כמה שאני זוכר.

יו"ר אגרנט: כסקירה מ-5 לחדש, זה הסקירה של קמ"ן, מה הוא אמר בדיוק ביחס למלחמה? ביחס לאפשרות של מלחמה?

א.רשף: הוא אמר אח מה שהיה מקובל באותו זמן, ז"א הוא דיבר על ריכוזי כחות, קידום אמצעים, אהא דיבר על כך שמדובר על זה שזה תרגיל. לבוא ולאמר לך כמדויק מה הוא אמר - אני לא יכל. אם אתה שואל אחי מה הוא אמר כפרוש - אני לא יכל להגיד לך.

י.ידין: הוא לא אמר משהו על פינוי משפחות רוסיים?

ועדת החקירה - 8.1.74

ישיבה ס"ט - בקר

העדה אלוף - משנה א, רשף

א.ב.

הוא דיבר על הנקודה הזאת, אני לא זוכר אם כיום המשי

א.רשף :

או ששי, אבל הנקודה הזאת הוקלטה, כרגע שהיתה ידיעה,

אני לא זוכר מהי, אלא הוא ציין אותה.

כשאתה אומר מה שהיה מקובל באותה תקופה, ז"א מה שהיה מקובל

נבנצל :

על אפ"ן באותה תקופה?

הוא נתן שאם את הסקירה הסודיעינית האוביקטיבית כפי שירד.

א.רשף :

לבוא ולאמר כרגע, ולהיות מדויק, אם הוא הדגיש שמשה יכולה

להתפתח מלחמה, כן או לא, אני לא יכל לבוא ולאמר. אבל, אני לא חושב שזה חשוב,

כי הנקודה הזאת אם היא לא הודגשה ע"י אפ"ן, אז היא הודגשה ע"י המפקד שלו וזה

אני.

במישור הצבאי, במישור הפקודות והמעשים שצריך לבצע - התיחסנו

לאפשרות כזאת. הוא נתן את סקירת המודיעין שלו, על בסיס הפקודה הזאת יצאו הוראות

מבצעיות שקדם צינתי; כוננות מידית, הגברת סיורים, הגברת חצפיות, כיסול חופשות,

כוננות מלחמתית, כל הדברים האלה הם פקודות לביצוע.

ז"א מצד אחד אי אפשר היה לעשות יותר באותו זמן? האם זה

לנדוי :

נכון? האם זה נכון, כדי לקבם פני מלחמה אי אפשר היה לעשות

יותר?

ההטיבה היתה ככוננות העליונה שאם במקרה כזה. אני לא צינתי,

א.רשף :

ואני דברתי קדם על המסמך שהוצאנו ב-4 לחדש, ונתתי את

הסעיף הכללי עקב שבתון יום הכיפורים, אני לא פרטתי מה עשינו כשטח כתוצאה מכך.

א.ג.

אני אעזר בספה. (מראה את הביזרה המרכזית של התעלה).
ביזרת התעלה התחלקה לשתי בזרות-משנה, הצפונית והדרומית. בביזרה הדרומית,
הביזרה התחלקה לשתי בזרות-משנה של התעלה. מה שעשינו הוא שביום ששי בלילה
סירנו על הסוללה עם נבס"שים. זה היה כיום ששי בלילה. בביזרה הצפונית של
הביזרה המרכזית הנחנו מארב תצפית בקילומטר ת-154. הנחנו שני מארבי-תצפית
בפרס ובסרוק. שתי נקודות).

אחרי רשפה ר.כ.

לפני כן רשמה א.ג.
ר.ב.א.

- 31 -

ועדת החקירה - 8.1.74
ישיבה מ"ס (בקר)
הער: אל"מסמנון רשף

בדרום הגיזרה המרכזית, ובנוסף לכך, בצענו על כביש התעלה, בדרום הגיזרה המרכזית סיוור הונאת מארכים, מה הכוונה? - אנחנו בייסנו (עשינו את זה בפגמה להרחיע) אם מדובר על חרירות קטנות, להרחיע אותם מלחזור, בייסנו שאנחנו מניחים מארכים. ז"א אם לסכם, אנחנו היו לנו כמה פעמים בצפון הגיזרה המרכזית בצענו סיוור לילה במער הזה בין שני המעוזים, בצענו שתי תצפיות, בנוסף לכך בצענו גם סיוור על הכביש.

מה היה אמצעאמצע המרחק של הפער הזה בין אגם תמסר והאגם המר הגדול?

לנדאו:

כ-20 ק"מ.

אל"מ רשף:

בנוסף לכך, עדיין בתוך הגיזרה המרכזית אנחנו עשינו כאן, יש מה כמה נתיבים

באזור האגם המר, בצענו כאן סיוורים, במקומות האלה, זה בגיזרה המרכזית. בגיזרה אמצע הדרומית נקטנו באותה השיטה. (אתם רוצים שאני אפרט?) אני מדבר על אותה השיטה.

המפה הזו היא אחת ל-200 אלף?

נכנצל:

אחד למאה אלף. כל משבצת זה ק"מ.

אל"מ רשף:

בבקר של ה-6 לחודש, בצענו סיוור גישוש

על הכבישים - על כביש התעלה, יותר מוגברים, סיוורים יותר מוגברים. דובר נוסף. איפה זה?

היו"ר אגרנס:

על כביש התעלה.

אל"מ רשף:

דובר נוסף, היה נהוג כאגם המר הגדול

שעל חוף האגמים, יבוצע בכל קטע סיוור גישוש

רגלי, אחת ליומיים, אנחנו באותו זמן בצענו לאורך כל האגמים, כאן, דגם סביב אגם תמסר סיוור גישוש.

ישיבה פ"ט (בקר)

הער: אל"מ א. רשף

לנדאו:

החבלה משהו בסיוורים?

אל"מ רשף:

בסיוורים האלה לא החבלה, אנחנו כיום

שישי, ב-5 לאוקטובר, אנחנו תפסנו חוליה

של שני אנשי סודיעין, אחרי סדרף שנמשך כמעט יום שלם, תפסנו שני אנשי סודיעין מצריים.

ביום שישי בשעה 16.55, הגברנו את הערנות

וכונננו ה-נ.מ. בכל הקו. ביום שישי בשעה 19.00, אני זומנתי למביטה אישיה,

עם ספקר האוגדה (ז"א, נסעתי לרפירים) זה כבר היה אחרי "כל נוריי", והוא

אלף - ביקש ממני סקירה, על מצב הכוננות בחסיבה; ב) עדין אחי ברקע הכללי

שלמקשה היה ידוע, אבל יצרנו מה קשר אישי בינינו. כאשר למחרת בבקר נפגשו

שוב-פעם (אני עוד פעם אביע לזה) בשעה 19.20 ביום שישי יצאה הוראה למעוזים

"מסרק", "ניסין" "מפצח" ו"ליטוף", שאלה המעוזים בגיזרה הדרומית - להעלות

קצינים לתצפית - זה עקב החנועה המוגברת בצד המערבי של התעלה.

ב-20.00 נתנו פקודה למחלקת טנקים במצפה, להכנס לכוננות מוגברת, עקב

אותה הסיבה - של חנועה בצד השני - מה אני רוצה לומר משהו בסוגריים -

כבר אי-אפשר היה להיות יותר בכוננות, היינו כמעט דקות, שזו הכוננות העליונה-

אנשים היו כנגדיים, נעלים והכל, אבל זה עוד ככה לחץ יותר מהן דגש על נקודות

סטוייסות.

ברבע אחרי חצות, כליל שישי שבה, בשעה

0015, הוצאנו פקודה - לעשות סיוור גישוש, עוד-פעם כנגד פעילות חבלנית

או פיגועים, פרט לכביש התעלה לעשות סיוור גישוש גם על הכביש השני שהוא

נקרא - כביש החת"ם. ז"א להכסיח הכסמה יותר טובה של המערכת הזו.

ביום שבת ב-8.00 או ב-8.30, אני לא זוכר

כדיוק, נפגשו אצל ספקר האוגדה לקבוצת פקודות ורענון של התכניות האופרטיביות

עם חדרין שהוא נתן. תוך כדי קבוצת הפקודות הוא נקרא לסלפון, חזר ופרט לנו

ישיבה מס' (בקר)

הער: אל"ם א. רשף:

את ההוראות הסכמיות שקוד מעט אני אציין. היריעה שהוא הביא - שבשעה 18.00 צפויה שעה "שין", לא יופע כדיוק למה, יכול להיות שמדובר בגמר החרגיל, יכול להיות שזה פתיחה באש ומלחמה. ככל מקרה, אנחנו מתיחסים לזה כמלוא הרצינות, והוא נהן את ההוראות של כניסה להערכות "שוכח יוגים קטן", כאשר גמר ההערכות...

מה זה קטן?

י ידיון:

אני עוד מעט אסביר. כאשר גמר ההערכות

אל"ם רשף:

בשעה 17.00, כאשר תחילת הערכות הכוחות

היא בשעה 16.00. מה אני רוצה להכניס עוד איזה שהוא נימוק - עדיין

היה חשש שמא פעילות יתר מוגברת שלנו עלולה לדרור את המצב. ז"א,

ראינו מה מצב של רכוז כוחות מצרי, רכוז כוחות ישראלי, וחששנו; אמ

הרוח הייתה, באם נבצע פעילות שתראה בצד השני, הפעילות הזו עלולה לדרור

את המצב לפתיחה באש, שיכול להיות שהמצרים לא מעונינים בה.

כתוצאה מכך תוכתב - לבצע את ההערכות (כפי שאני עוד-מעט אפרט) חוך שמירה

על השיגרה וכמה שיותר דברים לעשות בצורה סמויה. לדוגמא - אם אני צריך

לקפל את תחפיות מקו החעלה אחורה, יכולנו לתת פקודה בקשר שתקלט ע"י

המצרים ולקפל אותה. במסגרת לא לחסוף אותה.

יכולת לתת פקודה איפה?

היו"ר אגרנט:

יכולתי לתת פקודה בקשר, כריון שהיא אז

אל"ם רשף:

הייתה עלולה להקלט ע"י המצרים, במסגרת לא

לחסוף, ועו-מעט אני אומר - על רקע של הדרדרות אפשרי - שלחתי קצין-רץ

שנסע דובר אחס בצורה פיסית בעל-פה, ולא באמצעות מכשיר קשר.

ההוראות שהיו, המסמעות של הפקודה הכללית שהייתה:

(א) לרלב תצפיות מקו המים לאחור, שזה חלק

מההערכות שנקראת "שוכח יוגים".

מה ז"א?

היו"ר אגרנט:

ישיבה ס"ט (בקר)

העו:אל"ם א. רשף

אני קודם הסברתי, שעל קו החעלה

אל"ם רשף:

היו לנו 7 תצפיות, התצפיות האלה במקרה

של "שובת יוניס", צריכות לדלג מספר ק"מ מזרחה, למקומות קבועים, ולא

להסגא בטווח 200 מ' מהאויב, אלא לדלג קצת יותר מאחור, ואז הם צופים על

המרחב כולל על הצד השני.

המשך דבריו רשמה ש.א.

2691

ההוראה הייתה לדלג על המחסומים, על הכבישים היו מחסומים.

היו"ר אגרנט: מה הייתה ההוראה הראשונה ?

א. רשף: לדלג הצפיות, ב 5-7 ק"מ אחורה.

דבר נוסף: להעביר את המחסומים, היו לנו מחסומים קדמיים מעל הכביש, להעביר אותם אחורנית אל מחוץ לסווח הארטילריה, ולפנות את המעוזים המרוללים, פרט לשני מעוזים שהיו מאוישים חלקית - "לקקן" ו"אגרוסית", להכנס לסבב של כוננות "ספיגה". זו הגדרה שהמסמעות שלה להיות מוכנים לאפשרות של פתיחה כאש, אם זו אש ארטילריה, נשק קל או אפילו מטפטים.

הפלוגות שהיו בתעוזים יוצאות מהתעוזים לחניון קרוב ליד הרעוז, שם לא יחיו במסרה הזאת, שזו מסרה ברורה. וכל פלוגת סנקים משגרת מחלקה סנקים לעמדת חפיה קדמית באיזור כביש התעלה. בנוסף לכך חכורות הפיקוד הקדמיות (חפ"קים) של המג"ים גם הם יוצאים קדימה.

הפקודה הזאת ניתנה בעל-פה לי כשהייתי נוכח בקבוצת הפקודה הזאת, ובמקביל היא ירדה בסלפון בין החפ"לים סחר המלחמה של האוגדה (חפ"ל - חדר מלחמה).

היו"ר אגרנט: אתה שמעת בעל-פה כאשר היית שם?

א. רשף: כן.

היו"ר אגרנט: איפה היה אז ספקד האוגדה?

א. רשף: כרפידים, בשעה 1200 אני קיימתי קבוצת פקודות של החטיבה בהסיכה בחפ"א, קבוצת הפקודות הזאת אמורה הייתה להיות בשעה 1500, אבל כשקבלנו כבר את הידיעה הקונקרטיה לגבי שעת "ש" צפויה בשעה 1800, קידמתי את זה לשעה 1200, בפקודה הזאת ניתנו כל ההוראות המבצעיות. בשעה 13.30 קיבלנו פקודה של כניסה לכוננות "ספיגה", פיזרתי מיד את קבוצת הפקודות, וכל המג"דים התפזרו וההוראות ירדו לכוהנת, בשעה 1400 התחילה המלחמה.

- נבנצאל : איך מתיחס לזה "שוכך יוניס" וכוננוה "ספיגה" ?
- א. רשף : זה לא עומד בסתירה. "שוכך יוניס" זו תכנית היערכות, שאתה נערך עם הכוחות בצורה מסוימת לקראת אפשרות של בלימה. אחת במקביל את עצמך לספוג ארטילריה או מטוסים. זה ממש לא עומד בסתירה.
- נבנצאל : הייתי אומר ש"שוכך יוניס" כולל בתוכו "ספיגה". בצד הפסיבי זה כולל בתוכו גם "ספיגה".
- נבנצאל : ז"א שמחוך "שוכך יוניס" צריך היה להיות נערך בין 1600 ל-1700, הוקדם?
- א. רשף : הקדמנו ל-13,30.
- נבנצאל : את החלק שנקרא "ספיגה"?
- א. רשף : למעשה כבר הקדמנו את הכל. ברגע שכבר היה 13,30 כבר הקדמנו את "שוכך יוניס"
- לסקוב : כולל את הנועה הטנקים?
- א. רשף : כולל את יציאת הטנקים. עכשיו, מה צריך לזכור, אנחנו קיבלנו את זה ב-13,30. התחלנו להוריד את הפקודות. אנחנו את הפקודה קיבלנו ב-13,30. הפקודות התחילו לרדת לשטח. היו פלוגות שכבר היו, כאשר המלחמה נפתחה, במצב של היערכות או סוף היערכות ל"שוכך יוניס". לדוגמא היתה פלוגה בתכרבה שהפלוגה כבר היתה בחניון, כאשר התחילה התפוצה הפלוגה היתה בחניון והמחלקה עם המ"פ כבר היתה בתנועה בדרך. כך הפסה אותם המלחמה. פלוגה אחרת הם היו כבר על הטנקים, הם עוד לא יצאו. פלוגה שלישית היתה בדרך לטנקים. השאלה איך הספיקו להוריע. לדוגמא : פלוגה מסוימת ב-20 ל-1400 הספיקה באמצע החדריך של רכבים כלליים. אז אמרו לו : צא החוצה. אז הוא ביקש תארכה, אמרו לו : עזוב את הכל, צא החוצה. והוא הפסיק. בדרך זה הפס אותו.
- במעוזים - ופה אני מדגיש בניגוד לכל הסיפורים -
- מתוך החקירים שאני עשיתי, כשעה 2, או א נאמר אחרת - כאשר התחילה המלחמה, כל המעוזים שאני בדקתי בגיזרה המרכזית והדרומית היו כווננוה "ספיגה".
- הי"ר אברנט : כאשר פרצה המלחמה ?
- א. רשף : כאשר פרצה המלחמה. היו כווננוה "ספיגה" וסוכנים

למצב הזה. ז"א - לטרוח שכביכול...

היו"ר אגרנט: אחת מדבר על הסיפורים שהם לא היו לבושים?

א. רשף: כן, כן, כנישה, תחתונים - הכל.

היו"ר אגרנט: זה לא נכון?

א. רשף: זה לא נכון. אני בדקתי, בכל המעוזים אני בדקתי

אח זה וזה לא נכון. לדוגמא: במעוז בשם "נשפן"

- הם נמלו אחר-כך בשבי חלקם - ספקד המעוז אפר לי: כשנמלו הפגזים הראשונים, הוא היה בעמדת תצפיה עם הפריסקופ והוא גילה שישר ישנה צליחה עם סירות בלמי של המצרים, זו עמדה שיש לה פריסקופ שבאמצעותו הוא צופה על המים, זה המקום ששם הוא צריך להיות, והוא מיר ציחה צליחה מצריה בסירות גומי, הפעיל את המעוז והשמיד אותם, במעוזים אחרים הייתה אותה הסונה, ז"א - הכוננוה הייתה כוננוה.

ירי: אני רוצה לחזור רגע אחד לפני זה, לפני המעוזים,

א. רשף: בבקשה.

ירי: אחת קיבלה בבקר את ההוראה להיות מוכנים ל"שוכן

יונים" ולכל המאוחר לגסור את זה ב-1700, להתחיל

ב-1600. בצהריים, אחת אומר, ב-1200 כבר הייתה פקודה לכצע את זה יותר מהר, מיד?

א. רשף: לא.

ירי: אבל ב-13.30 קיבלתם פקודה לקדם "שוכן יונים מיד"

- נכון?

א. רשף: נכון.

ירי: למפקד הטיבת השכנה שלך הצפונית, ללוש, פחות

או יותר, אני לא בדקתי, אני מעיין בעדות שלו באופן

כללי - זה פחות או יותר מתאים ללוח הזמנים הכללי, כי אתם קיבלתם את אופן ההוראות.

אבל יש שם איזה דבר שאצרך לא שמעתי, הוא כותב שבשעה 1200 הוא חזר למפקדת וחזר

על פקודה "שוכן יונים" וכו' וכו', "כעוד אנו יושבים קציני הסטה של הטיבת נהקבלה

הוראת מספקר אצאא האוגרה ב-13,12 שם להפעיל את "שובך יוניס" סירי, זה מה שהיה אצלך ב-13,30.

הוא דיבר איתו לפני.
א. רשף:

זה בסדר, לא על זה אני רוצה לשאול אותך.
 הוא אומר להפעיל בפקודה את הכל. זה כל מה שאנחנו יודעים. אבל - הוא אומר - ב-13,22, ז"א - 10 דקות לאחר זה התאקשר ספקר האוגרה אליו "והודיע לו ששובך יוניס יופעל פרט לסנקים, שאותם יש להפעיל לפי לוח הזמנים הקודם, היינו - 1,800". היה אצלך אותו הדבר?

א. רשף:
 לא.

אחרי כן רשמה

לפני כן שא.
א.א.

- 51 -

ועדת החקירה - 8.1.74
ישיבה מס' - בוקר
העוד: אל"ם אסנון רשף

אני שמעתי את זה אחרי המלחמה לבביר. לבבי
זה לא חל, ואני עם התקבל הפקודה הפעלתי את

א. רשף:

הכל כולל הסנקים.

מה זה שובך יונים קטן? יש גם גדול? מה ההבדל?

לבנרני:

שובך יונים גדול המסמקות, ככה קודם ציינתי
(סראה על הספה) הגזרה הזו הייתה באחריות של הסיבה

א. רשף:

275 וכל הגזרה הזו הייתה באחריותי. כשובך יונים גדול הסיבה עורפית שנמצאת
בדרך כלל בביר העזה מאחר,

זה 401?

לסקוב:

401. מקבלת את האחריות על הגזרה הדרוסית.

א. רשף:

וסביאה אחת כוחות, ואז אני מקבל מפנה גדוד

סנקים נוסף, הוא מביא אחר עוד גדוד סנקים ומגדודיו הצפוניים עוד גדוד סנקים.
זאת אומרת, במקום שאני אשלוס על כל המרחב הזה, יש מה עוד מפקדת הסיבה ששולטת
על הגזרה. הגזרה שלי מצטמצמת בהרבה, זה מצד אחד. מצד שני יש תגבור כוחות
שסתרום לכל גזרה כזו עוד גדוד סנקים אחר. זה באופן כללי, זה גם קשור
בארטילריה אבל זה באופן כללי.

וזה לא הופעל?

לבנרני:

זה לא הופעל בשלב הזה.

א. רשף:

שובך יונים קטן זה בלי החלק הזה של ההיערכות?

לבנרני:

נכון.

א. רשף:

בלי הסיבה 14?

לבנרני:

בלי הסיבה 401.

א. רשף:

	<u>אברנט:</u>
איפה הייתה הטיבה 401?	
באזור ביר חסדה, רפשיים. והייתה עוד הטיבה	<u>א. רשף:</u>
460 גם במרחב הזה.	
	<u>נבנצל:</u>
ב-13:30 אתה עוד היית חתה ההוראה שיש לפעול	
אבל בצורה שלא העורר את האויב יחר על המידה?	
לא. אני לא יודע הייתה הוראה, אבל אני כבר	<u>א. רשף:</u>
הייתי משוחרר מזה.	
	<u>נבנצל:</u>
מפתי ראית את עצמך משוחרר מזה?	
ב-13:30. ב-13:30 פתחנו כבר בספיד. לא התייחסנו	<u>א. רשף:</u>
כבר לדבר הזה.	
	<u>נבנצל:</u>
רק אז, אבל לא ב-12 כקבוצה מקודמת?	
לא, לא.	<u>א. רשף:</u>
	<u>ירין:</u>
אני רוצה לחזור לשאלה קודמת שלי - מתוך ההנחה	
שמה שמה שמסר לנו מפקד <u>ההטיבה</u> זוהי עובדה,	
יכול להיות היה שמפקד האוגדה היה שיקול שבגזרה הצפונית בגלל הסנפירים	
וחלקי הפלסטיק וכל הדברים האלה - הוא לא רצה לקדם את הסנקים בזמן שאצלך	
הכעיות היו אחרות. אני אשאל את השאלה אחרת, אתה לא יכול לדעת מה היה בראשו,	
אבל מתוך שאתה מכיר את הגזרה מה יכול להיות שיקול של מפקד האוגדה, אם היה	
מזה, לשוני במקורה לחסיבה של אלדש לעומת ההטיבה שלך. - שם הכל בלי סנקים	
עד שעה 15 ואצלך הכל עם סנקים מיד?	

2037

- א. רשף: אני לא מוצא שום סיבה סקסית שעולה בדעתי, אלא אם הוא קיבל לכך איסור.
- יריין: מנבואה?
- א. רשף: כן.
- יריין: אחת אומר שעל זה שמעת רק אחרי המלחמה ממפקד החטיבה?
- א. רשף: כן.
- יריין: והיה על זה בירור בנושא הזה / בין החכרה אם הפקודה הייתה מלמעלה או מלמטה?
- א. רשף: לא. בחקיר פנימי שנערך הוא ציין את זה ואני שמעתי, נוכחתי בזה, שמעתי. (זאת אפשרת אני לא)
- יריין: אני חושב שהם גם התחילו בהנועה ועצרו אותם.
- א. רשף: כן, הוא אומר שהוא התורכח.
- א. רשף: אני לא מוצא פה שיקול סקס.
- יריין: אה זה אנו נכרר עם ספקר האוגדה.
עוד שאלה קטנה אם אפשר כרגע הזה שאנו נמצאים
- כו - האם בשעה בין 12 ל-1, קיבלת סחקס"ן שלך על
- א. רשף: עכשיו כן, אז לא.
- יריין: עכשיו כן? ואז לא, מה זאת אומרת?
- א. רשף: אז לא קיבלנו.
- יריין: אה זה אתה אומר עם כל האחריות? כן?

ישיבה מס - בוקר
אל"ם אמנון רשף

א.ו. - 54 -

א. רשף: כן, כן. חיובי. כל מה שאני אומר אני אומר במלוא האחריות.

ידין: אבל זו נקודה מאוד עדינה, אני רק אומר לך.

א. רשף: אני סוכן לרשום את זה לעצמי לבדוק, אני כרגע אומר שלא.

ידין: אני אומר את זה רק מפני שהקס"ן הטיקודי הודיע שהוא סיד קיבל את הידיעה העכיר את זה לקס"ניס

של החסיבות.

לסקוב: של האוגדה.

ידין: לאוגדה - לא לחסיבות?

לסקוב: א. 275 זכר *

ידין: טוב, אחת לא זוכר.

א. רשף: אני לא זוכר.

ידין: אז תבדוק את זה. היות שזו נקודה שעומדת לכאורה בניגוד לעדות אחרות בגזרה, רק בגלל זה אני שואל.

א. רשף: יש מה דבר שאני סוכרה להדגיש אותו -

ממקס אנדנס: סתי זה היה ב-12?

ידין: ב-12:02 ענף 6 אפר שקיבל את זה מקס"ן דרוס.

א. רשף: אני רוצה להדגיש מה איזה נקודה - זה לא שינה.

היו לנו אינדקציות, היו לנו דברים. מכהינה מעשיה

כשסת זה לא צריך לשנוע כי אנחנו התייחסנו לזה מהצד הצבאי, התייחסנו לזה בצד הצבאי. זאת אוסרת, יכול להיות שמבחינת החושה זה היה תורס לך קצה יותר או פחות. אבל האוירה כבר היתה.

ירי: זה בכל זאת הבדל. אני אגע אחר כך בבטיח אחרת

שקשורה לחטיבה שלך, על סמך הלונה שקיבלנו,

אינני יודע אם היא נכונה. מאס ב-12:05 אחה היית מקבל שפירושו שכל רגע יכולה להיות ספיגה, יכול להיות שאתה היית נותן הוראה לכמה יחידות מיד לצאת מהעוזים, מיד להיות במקומות.

א. רשף: אני קיבלתי אח זה ב-13:30.

ירי: זהו, אבל אם היית מקבל

ב-12:05 זה שעה וחצי לפני כן.

א. רשף: כן. לא שיכול להיות שהייתי, אבל הייתי נותן.

אברנט: נעשה כעת הפסקה.

אחרי כן אא.

בקשה.

היו"ר אגרנט:

נדמה לי שרצית לשאול עוד איזו שאלה.

א. רשף:

לא, זה היה הענין ההוא - - -

יריין:

במרנו את השלב הראשון. עכשיו תמשיך לספר לנו מה שקרה.
דיברת עכשיו על המידע שלך, על הכוונות שעשיתן, עד

היו"ר אגרנט:

שעה 13.30, כשהוציאו את כל ההוראות.

למעשה הזכרתי גם את פרוץ המלחמה, וציינתי שלמעשה כפרוץ

א. רשף:

המלחמה המצב היה שבפעוזים - הפעוזים היו בכוונות

לספיגה. למעשה הם היו פוכנים. פלוגות הסנקים היו כההליך של יציאה מהפעוזים,

ובאופן מעשי הם הוזנקו ישר לעבר העמדות הקדמיות, שאנחנו כינינו אותן כ"ראספות
אחוריות" של החעלה. הכוונת היא לעמדות שנמצאות במרחק של 2 עד 2,5 ק"מ מהחעלה.

אלה הסנפירים? מקביל לסנפירים?

יריין:

בגזרה הצפונית הם נקראו סנפירים. אצלנו הם נקראים

א. רשף:

ראספות.

זה מה שקוראים גם "סנפירים".

היו"ר אגרנט:

בגזרה הצפונית. בתחום שלי, בגזרה החסיכה, לא היו
סנפירים

א. רשף:

סנפירים. היו רק באיזור הכיצות. אלו היו ראספות

שאנחנו בנינו אותן, או היו גם עמדות סכעיות ששפרנו או אפילו לא שיפרנו, אבל

המדובר על עמדות שנמצאות 2 עד 2,5 ק"מ מהחעלה, ששם היינו ערוכים לחפוש עמדות

ע"י הסנקים ולירות לעבר הצד השני.

בחלק מהמקומות, כשהסנקים הגיעו לעבר הראספות, הם כבר

זיהו, או אפילו נתקלו, בחוליות חי"ר, ציידים סנקים (חוליות שהיה להם נשק נ.ט,

נשק נגד סנקים), שכבר עברו את החעלה לצד המזרחי. ואז הם התחילו - - -

על יד הראספות?

א. רשף: *הוא היה*

כן. חלק על-יד, חלק - - -

א. רשף:

היו"ר אגננט:

לפני שהגיעו לראמפוח?

א. רשף:

לא, לא היה מצב/שהגיעו. זאת אומרת - - -

יריין:

אחרי שהגיעו?

א. רשף:

היה מצב שכשהם הגיעו לראמפוח - ומצב הקצוני היה שכשהם

הגיעו לראמפוח, על הראמפוח היו חוליות. זה היה המצב

הקיצוני לרעה. היו מקרים שהם ככלל לא הגיעו לאזור (הכוונה למצרים), ואז הם

התחילו להלחם בכוחות החי"ר שצולחו, בטנקים שהיו בצד המערבי של התעלה. הם התחילו

אז להלחם בכוחות חי"ר שצולחו את התעלה, ובטנקים, כסילים, שהיו מעבר המערבי

של התעלה, על הראמפוח המצריות.

השאלה היא איך אחם רוצים שאתאר זאת הלאה, שוטפת,

אח המסך הלחימה?

היו"ר אגננט:

כן.

א. רשף:

אני אומר עוד פעם: בכל מקום כזה, כל פלוגה שנתקלה -

נתקלה בסוג אחר של בעיות. ברור שפע המגע הראשוני

וההיתקלות הראשונית באויב, כבר התחילו להיפגע כלים, הכוונה לטנקים, ואנשים.

ובסיכומן של דבר הפשוט את קו העמדות האחוריות הללו.

יריין:

הראמפוח.

א. רשף:

הראמפוח. אני בכוונה אומר "עמדות אחוריות" מפני

שבחלק מהמקומות זה עמדות סכעיות ולא ראמפוח. אגב,

במאמר מוסגר: בחלק מהמקרים מאמצא פשהו עמדות סכעיות - המצרים לא היו עם,

כיוון שלא היה שום דבר שיסביר את ההכנות בשטח.

ואז התחלנו לנהל קרב-אש עם האויב. ברור שכאן היו

לנו יחסית מעט כוחות, מול כוח מצרי גדול מאד. מאמצא הטנקים ירו ופגעו בהרכב מאד

חיילים מצריים, אבל הגל המשיך וזרם, ולפרות האבידות שגרמנו למצרים, פה ושם

עוד טנק נפגע ועוד טנק נפגע, ולאט-לאט היו יותר ויותר טנקים פגועים שלנו.

בשעה 17.30 - - -

- נכנצל: עוד לפני זה: חיל האויר הופיע כאיזו צורה?
- א. רשף: אני לא הסתייעתי בחיל אויר, אולי פה דשם הופיע, אבל לא בצורה מאסיבית, הוסבר לנו - דזה גם הובן - שלאור התכנית האסטרטגית של צה"ל, העדיפות ניתנה לחזית הצפונית, ופעלנו בלעדיו.
- כשעה 17.00 קיבלנו פלוגת סנקיס נוספת לבזרה המרכזית. בבזרה המרכזית היו שתי פלוגות סנקיס בלבד, והפלוגה שקיבלנו הייתה הפלוגה השלישית.
- ידין: מאיזו יחידה היא הייתה?
- א. רשף: היא הייתה שייכת לחטיבה 460.
- ידין: זה בית-הספר?
- א. רשף: בית-הספר, כן. כ- 17.30 הגיע גדוד 79, עם שתי פלוגות סנקיס.
- ידין: גדוד 79 זה חטיבה 7?
- א. רשף: מחטיבה 401.
- ידין: עם שתי פלוגות סנקיס?
- א. רשף: כן. והפלוגה השלישית "שלן", שגם היא של 460, הגיעה יותר מאוחר.
- ידין: מה זה "שלן" (במרכאות)?
- א. רשף: אני קיבלתי פלוגה שלישית מ-460, גם הוא קיבל פלוגה שלישית - - -
- ידין: בחד 79, תוספת?
- א. רשף: 79. כן.
- ידין: פלוגה שלישית של גדוד 79?
- א. רשף: שלו, אני אומר: "שלן" במרכאות.

יריין:

אמצא גם היא היתה של 7460?

א. רשף:

כן. מפני שהוא לא ראה את הס'ט, הוא לא ידע מי הס'ט,
ואני סיפרתי לו בשנת האחרונה מי הוא הס'ט. זאת הפלוגה
השלישית של גדוד 79, שבצהריים הוא קיבל אותה מחטיבה 460.

היו"ר אגננט:

מי קיבל אותה?

יריין:

מפקד גדוד 79 קיבל אותה מחטיבה 460. הוא הופיע עם
שתי פלוגות בלבד. אז הוסיפו לו לכאורה פלוגה אחת
מ- 460, לא מ-401. הוא שייך ל-401.

היו"ר אגננט:

מתי הוא קיבל אותה?

א. רשף:

יותר מאוחר. זה היה בערב. אינני זוכר את השעה.
הפלוגה הזאת הגיעה עם הסמג'ד.
עוד נקודה אחת שאני רוצה להדגיש: בשעה 17.55 הועברה
בפועל הגזרה הדרומית תחת פיקוד חטיבה 401.

יריין:

זה "שוכן יונים מלא"?

א. רשף:

זה שוכן יונים מלא, בשעה ~~17.55~~ 17.55 הועברה בפועל.
הפקודה לכך היתה יותר מוקדם, ב-4 בערך. הועברה הגזרה
הדרומית לחטיבה 401.

יריין:

כלומר, כשאני שואל לפי שוכן ~~אמצא~~ אחת אמרת לנו שלפי
שוכן יונים מלא 401 הולכת קדימה, לוקחת את הגזרה
הדרומית, ואתה חלך למרכז. זאת אומרת למעשה שזה לפי שוכן יונים נכון?

א. רשף:

נכון.

המרכזית
עכשיו אצטמצם רגע בגזרה/ ~~המרכזית~~, ואחאד. (אם אחאד

יותר מדי מפורט - תגידו לי).

היו"ר אגננט:

מאז היתה לפי אחריות לגזרה המרכזית?

א. רשף:

המרכזית בלבד, כן.

אפשר לעשות משהו אחר. אחאך מה היה בדרומית ט'

שאני עזבתי, ואח"כ אחאך את הסרכזית, ושם ארוץ ואפתה.

במצווה מחלקת טנקים נעה לעבר כוצר, בהתאם לתכנית,

ויחרת הפלוגה מסצווה נעה לעבר עמדות אחוריות באיזור ליסוף. והיא לא נחלה

באויב באיזור העמדות, אלא השטה היה די פנוי.

אח"כ רשמה א.ג.

הפלוגה שהייתה **מאמא** כ"נוצה" קודמה לעפדות האלה והיא
 ב"צידה"
 נתקלה באויב והחחילה להלחם על הרמפות. אותו דבר פלוגה **מאמא** נתקלה באויב בשטחנו.
 במקביל, שני סנקים נשלחו לרס-סורר ומחלקת סנקים יצאה לפזח להגבר את הסעון עצמו.
 בציר של הג'יפס (מראה על הספה) היתה לנו יריעה שחררו כחוח אמפיכיים לציר עצמו
 והם בהמשך הושמדו ע"י חטיבה 401.

לגבי הגיזרה המרכ,ה, מ"הכנ"גה" הסנקים קודמו לראמפות,
 נתקלו באויב בשטחנו ולחמו באויב באזור הזה כנגד האויב הצולח, מלחמה קשה פאר ואכזרית
 פאר. מ"נוזל", מחלקה אחת עם סגן ספקד הפלוגה נעה לעבר "מצמד" ויתרת הפלוגה נעה
 לעבר הראמפות שליד "פורקן" ונתקלו פה גם באויב.

צינחי שכ-17 לספטמבר קבלנו פלוגה נוספת. היא קודמה
 למסימה קדימה וגדוד 79 שהגיע יותר מאוחר, פוצל לצירים הטונים עקב הנפגעים.
 בכל ציר כבר היו לנו פלוגות פגועות, ואז סג"ד 79 עם פלוגה, נע לעבר אזור "פורקן" -
 "מצח", אזור **מאא** שבו היתה צליחה מצרית. זה מצפון למספה. המג"ד יצא לכאן עם
 פלוגה. פלוגה נוספת עם **מאמא** סג"ד 184 נעה לעבר "חזיון" ויותר מאוחר סג"ד
 79 שנע עם הפלוגה השלישית יצא לאזור החוח הסינית. זה בצד הצפוני של האגם הסר הגדול.

אני אמרתי שהיה כאן פער גדול בין המעוזים. אני הוצאתי
 סיור מסורין על הכביש צפונה, מספר ק"ס צפונה מ"מצמד" ובקשתי מסנו שיתקדם בזהירות
 ויראה מה קורה שם, כי השטח הזה היה שטח שלא היה בו מצפה ולא היו לנו יריעות
 עליו, כאשר כבר אחרי הצהרים **מאא** בארבע המצרים תקפו רגלית, עם כוחות ה"ר אה"סלביזית".
 זה תעוז. אנחנו תקפנו נגד. בכל זאת, לא היתי שקט. הוצאתי סיור מסורין מספר ק"ס צפונה
 והוא הגיע לאזור "לקסיקון 250" בערך, הודיע לי שהכל שקט ולאחר מכן הוריתי לו
 לתזור חזרה ואיבדתי את הקשר אחר שהוא חזר. הסיור חזר ואבדתי את **מאמא** הקשר אתו.

א.ג.

אז שלחתי את הסמג"ר של 79 עספלווגה נוספת לאוחו אזור שמבחינתי היה אזור חשוד ולא היה ברור לי מה נעשה שם. שלחתי אותו לראות מה **אאאא** מתרחש שם. זה בין "מיסורי" ו"עמיר". הכח השני, שנשלח, נחקל גם הוא באויב. הסמג"ר נפצע. פ"ס נפצע. היו שם פצועים והכח השתכס. זה דבר אחד.

באזור "פורקן"- "מצה" נחקלנו באויב. הגענו עד מעבר לכביש התעלה וכך נלחמנו בשעות שלאחר סכן. אותו דבר למעשה גם ההרחש ב"חזיון". סנקים עמדו במרחק של 2 ק"מ מהתעלה פלוס מינוס ולחשו.

בבדיקה שקימתי עם מפקדי המעוזים באותה שעה, כשעות הערב, קימתי את הקשר בסלמון ל"מצמד" ול"פורקן", ול"חזיון" ברדיו. התברר שב"מצמד" וב"פורקן" הסבב תקין, שפיר. ב"פורקן" היה פצוע קל אחד שלא מחייב פינוי. ז"א, אם עלולה להשאל השאלה אם חילצנו מהמעוזים, אז א) זה היה בניגוד לתפישה, כי לא השאירו את האנשים כדי לחלץ אותם. ב) לא היה סבב שצריך היה לחלץ אנשים באותו זמן.

לעומת זאת, ב"חזיון" היו פצועים והרוגים. מפקד המעוז היה פצוע קשה - נקטעה לו יד, ועשינו מספר נסיונות **אאאאאא** להתחבר למעוז הזה ולא הצלחנו. שתי פלוגות סנקים, אחת אחרי השניה, ניסו לחדור למעוז ולא הצליחו עקב סנקים פגועים ואנשים. כך, נמשך כל הלילה.

יותר מאוחר - אינני זוכר מהי זה היה - קבלתי גרוד נוסף. זה כבר היה בחשכה. גרוד 196 מהטיבה 460. זה גרוד סדיר עם שתי פלוגות סנקים, **אאא** שאוחו הפניתי לאזור שבין "פורקן" ו"חזיון" כמגמה ליצור פה לחץ נוסף, הם עלו על פארבים והשתכס קצת.

ועדת החקירה - 8.1.74
 ישיבה פ"ט - בקר
 העו' אלוף-משנה א.רשף

אג

אני לא אחזר אה זה לפרטים וכל כל הלילה היו סמס לחיסוח באזור הקדמי
 כאשר אפשר לאמר שכיום ראשון בבקר אנחנו היינו באוחו אזור של כביש החעלה.

מה היה בבקר יום א'?

היו"ר אגרנט:

היינו באזור החעלה הקדמי כסגע עם האויב.

א.רשף:

בכל הגיזרה, ז"א סול צירי הפריצה של האויב

כסגע עם האויב, בערך היינו בקו הזה של "חכיכה 27" - "נוזל", בקו הזה.

אחרי רשמה ר.ב.

ועדת החקירה - 8.1.74 - 81- לפני כן רשם א.ג.
 ישיבה מ"ט (בקר)
 העד: אל"ם א. רשף;
 ר.כ.א.

אל"ם רשף: כך היה במסך כל יום ראשון, כאשר הכעיה
 הסטרירה היתה, חילוף אנשים מחזיון.
 כאשר אני נוכחתי לדעת מה קורה, ועשייתי הערכה מצב, הבנתי שכדאי (זה
 כבר דובר אחר יממה של לחי מה) הבנתי שכדאי לפנות את המעו"ים,
 לחזיון לא הצלחנו להגיע.

היו"ר אגרנט: והם נפלו בשבי?

אל"ם רשף: הם יותר מאוחר נפלו בשבי. כאשר אני אומר-

לא הצלחנו להגיע, אני מדבר על יום ראשון,

אני לא מדבר על יום שני, כאשר אוגדה של כרן, אוגדה, 462 חקפה ולא הצליחה
 עם כוחות הרבה יותר גדולים ואיבדה הרבה סנקים. מה במאמר מוסגר אפשר לומר -
 שלא היה מה ענין של המקרה, אלא פשוט מאד אנחנו רכזנו, אני לא חושב שאפשר
 בכלל להעלות על הדעת כמה דם נשפך כדי להגיע למקום הזה. לא משנה אם אנחנו
 איכדנו, 50,30 ו-70 סנקים על הרבר הזה. אני חושב, זה לא דבר שאפשר לקבל אותו,
 אבל סבחינה סוסריה, אתה חוקף וחוקף וחוקף...

י. ירין: הכל על חזיון?

אל"ם רשף: כן.

דברתי עם האנשים כאשר חזרו מהשבי, נניח

שדק 30 סנקים, רק, אבל זה לא יאומן שעל דבר

כזה אנחנו חוקפים וחוקפים עם נסיונות להגיע לאיזה שהוא השב, ולא מצליחים.

י. ירין: כשלב זה, כאשר אתה מדבר, על יום ראשון

בערב, היו כבר סנקים של האויב, גם כן

במזרח פה?

אל"ם שמשקא רשף: כן.

כאיזור קורקה שרץ אויב, כולל סנקים.

לא השבתי בשלב הזה שאפשר יהיה לחלץ את

ישיבה פ"ט (בקר)

הקר: אל"ם א. רשף

האנשים פשם, על סמך הנסיון המר שהיה לנו כחזיון. לעומת זאת

סתוך שיחה שלי עם אנשי "לקקן" ועם "מצמד".

איפה זה?

היו"ר אגרנט:

פה. אני הבינתי שהאזור הזה הוא דליל

אל"ם רשף:

כאוי"ב. איזור חבסי הוא דליל כאוי"ב.

על "לקקן" לא היה שום לחץ מצרי, ואני הבינתי שאפשר יהיה לנסוע עד הכביש הזה, ולכוא לפסה. דברתי עם שני ספקרי הסעוים. ספקד סעוד "מצמד", סען - שיש סביכו אוי"ב. אני הסכרתי לו - שעם קצת ערסה, ובגלל שיש שם אויב דליל יחסית אפשר לחסוך בין הכוחות של האויב וכלי הפרט הרכה, אני גם נחתי לו תואם, כיון שאני הכרתי את השטה, נחתי לו תואי מסויים שבאמצעותם יוכל להתפנות. (יש פה איזה שהוא שרטון שאני הצעתי לו) אנחנו בדקנו את זה שבוע לפני המלחמה, יש פה שרטון, שאם הוא נע, הוא נע לעבר הפיקן. הכונה שלי הייתה שהוא יתחבר עם אנשי "לקקן", והם ינעו חזרה לטסה. הטענה שלו הייתה - שיש לו רק נגמ"ש וזחל"ם והאנשים לא יעלו, לא יוכלו להעלות על הנגמ"ש והזחל"ם הזה. התדיינו קצת על העסק הזה...

מדוע לא יוכלו להעלות, כי אין פה מספיק מקום?

י. יריין:

כי אין פה מספיק מקום. אבל אני הבינתי, שדבר כזה

אל"ם רשף:

יכול להצליח רק אם אדם הוא קר-רוח. ספקד אם

הוא קר-רוח, שקול ויכול לנהוג בערסה ובסיקחות, ואז לבצע פעולה סעין זו. כלומר, לתת לו פקודה חד-משמעית עלולה רק להביא להיפוכו של דבר, וזה אסון והטבעות שלהם. לכן לא נחתי לו פקודה חד-משמעית להתפנות, כיון שראיתי שהוא לא מספיק כוח ביכולתו האישית.

השארתי לו להחליט אם כן או לא?

ה. לסקוב:

השארתי את זה לשיקול דעמו. התייעצתי בו, ויצאתי

אל"ם רשף:

סתוך הנחה - שמי שנמצא בשטח זה הוא, ואני בתור

יועץ, לא אפתור לו את הבעיות בשטח. אחרי דיון הגעתי למסקנה - שהוא לא

ישיבה פ"ס (בקר)

העד: אל"ם א. רשף

סעונין. פקודה אני לא אתן לו על כזה.

זה היה בגדוד נח"ל, כן? י. ידין:

לא, זה היה כוח של חטיבה 16. אל"ם רשף:

זה הגדוד של 16, שהיה תחתיך? י. ידין:

כן. נח"ל היה לנו עד כאן. אל"ם רשף:

לא נחתי לו פקודה. לעומת זאת כאשר נוכחתי

לדעת, שהוא לא סעונין, ואני לא נותן לו פקודה, נחתי הוראה לאנשי "לקקן" -

להתפנות. הם התפנו בצורה מסודרת (הם פינו את הציוד שהסירו מה שצריך)

עלו על הרכב הזחל"ם וכעבור שעה, הם הגיעו אלינו. היו שם 13 איש.

היו להם פצועים, הדוגימ? היור"ר אברנט:

שום דבר. כולם כריאים, שלמים, נחמדים, אל"ם רשף:

הכל בסדר.

אולי אני אספה קצה - אני עד עצם היום הזה מסוכנע

שזה היה ניתן להעשות.

לפנות את "מצמר" (?) היור"ר אברנט:

כן. אבל אני אוסר, זה כתנאי שהמפקד, אל"ם רשף:

יכול להיות - אני דברתי איתו אחרי שהוא חזר

מהשבי, והוא אמר לי - שהוא לא חונך לנסיגה ופינוי. את "חזיון" ו"פורקן" היה ברור

לי שלא נצליח לחלץ, אני אמרתי את זה קודם. זה היה הסכב ביום ראשון.

כאשר ביום ראשון אחה"צ, הגיעה לאזור אובדה 143, שקבלה את הגיזרה הסרבית.

זו האובדה של אריק? י. ידין:

כן. זו האובדה בפיקודו של אריק, שקבלה תחת אל"ם רשף:

אתריחתה את הגיזרה הסרבית.

היא כולה אובדה פילואים? י. ידין:

כן, היא אובדה פילואים, והגיזרה עברה אל"ם רשף:

לאחריה. את ליל יום ראשון כלילה נצלנו

ישיבה מ"ט (בקר)

העד: אל"מ א. רשף

להתארגנות, צאצא, כיום שני כבקר עם שחק

אתם כופפתם אז לאוגדה 143? י. יריין:אל"מ רשף: כן. כיום שני כבקר, עם שחר אנחנו חפסנו עםגדוד אחד, את האיזור של נוזל, סגול 109, וגדוד שני את אצאצא האזור הזה, הסוחם-
מכשיר. לא היה לנו סגע קרוב עם אויב, בקשתי רשות להתקדם, ולא ניתן לי אישור.מהאוגדה? י. יריין:אל"מ רשף: כן. נאמר לי - שכביש החת"ם שנמצא מאחרי,

הוא קו הפצה של חיל-האוויר, ובקשו - שאני

אהיה מחוץ לקו. בקשתי - שיזיזו את הקו. והקו הוזז אל מסעריב לכוחות שלי.

בקשתי שנית אישור לחקוף, ונאמר לי - שזה לא מאושר כיון שחיל-האוויר מעסיק את

האויב, אנחנו לא נהננו מסיוע אוירי. כלומר, זה לא היה משהו מסיבי. גם במקרה הזה

לא שאני פאסים את חיל-האוויר, אני אומר - לא היה סיוע אוירי יעיל.

כך שלא השתכנעתי בסיכוסן של דבר כעצירה שלי, ואני ראיתי אויב בפרחק של 4-5ק"מ

רצייתי לחקוף אותו. מספון לי, באזור זנגכיל היה גדוד שריון שנפגע בארטילריה

והשתבש. בקשתי להחליף אותו חתה פיקודי, ובסאמך משותף לחקוף כלפי מערב.

(לעבר החעלה) נעניתי בשלילה. עמדנו בעמדות חתה ארטילריה של הפצרים, אבל בחוסר

פעש תכליתי. יותר מאוחר (זוה עדיין בשעות הבקר) קבלנו פקודה - לנוע עם החטיבה

במהירות במסגרת כל האוגדה לעבר הגיזרה הדרומית ולהגיע עד כביש הג'ידי.

המשך דבריו רשמה ש.א.

עד האיזור הזה רצנך כמו סטורפים עם הסנקים, נסענו לשם, הגענו לשם ואמרך לי לחזור בחזרה, חזרתי בחזרה, הגענו כיום שני לפנות ערב לאיזור של "עכביש" 64 ליד תס"א, כאן ניגשתי וביקשתי כוחות נוספים וקיבלתי את גרוד הסיור של האוגדה חתם פיקורי, התארגנך בסך הלילה באותו איזור, ונאמר לי עם אור ראשון להתייב על כביש תס"א-אסימפליח, לחצות מציר אחר לציר שני.

הייתי שם באור ראשון כיום שלישי, נערכתי שם, ואז נאמר לי בחזרה

לחזור ל"עכביש", לכביש השני.

פה אני רוצה לחזור לאמצע הלילה, כיום שני בערב היה לנו השדר האחרון מאנשי "חזיון", כתוצאה מכך הגעתי לסיכום עם ספקד "פורקן" שהוא מתפנה בסך הלילה ברצל לעבר כוחותינו, סיכמנו את נתיב החנוכה והוא יצא עם שקיעת הירח רבליה לדרך והגיע ברצל לאיזור שבו הכוחות הפצריים לכוחות שלנו, אני רציתי לפנות אותך עם החטיבה מסמ, ולסרות שקיבלתי פקודה לרדת/דרומה, ביקשתי אישור מאריק להוציא אותך מהשטח, ביקשתי ממנו שיחקדם יותר לכיוון כוחותינו, מפני שהוא היה מסמ בין שני הכוחות, הוא התחיל להתקדם, ידען?

"חזיון"?

א. רשף: לא, "פורקן".

היך אגרנט? קיבלה את האישור?

שקושף: קיבלתי את האישור

היך אגרנט: ביקשה ממנו להתקדם -

א. רשף: לעבר האנשים ולהלך אותם, קיבלתי את האישור, במקביל ביקשתי

מהם שהם יתקדמו קצה יותר לכיוון כוחותינו, מפני שהם היו מסמ

בתוך בין שני הכוחות, היתה שם חטיבה אחת שלנו שהיתה בקו, הגעתי לשם, אני רציתי

שם מחזה של חטיבה מצרית מול חטיבת ישראלית, והאנשים שם בתוך באיזה שהוא מקום.

החלטתי שאני לא מחכה יותר ויצאתי עם עוד שני סנקים, ספקד גדול 184 וקצין הארטילריה

שלו על טנק צדף.

היו"ר אגרנט¹ עם מי יזאת?

א. רשף: הסנק שלי, הסנק של הסגד, נגמ"ש של ספקד הסיוע הארטיילריה החטיבה, סנק קצין הארטיילריה של הגדוד - סנק קסא ועוד 4 נגמ"שים עם לוחמים לפנות את האנשים, שעליהם נעמים את האנשים ונפנה אותם. ביצענו גיחה אחת בין הכוחות המצויים לכוחות שלנו ולא מצאנו את האנשים. חזרנו בחזרה לכוחותינו. ביקשתי ממנו שיסמן לי איפה הוא נמצא. הוא סימן צאג כסוף ועשינו גיחה נוספת, שבסופה הסגד על הסנק שלו הוציא את כל האנשים - 32 איש.

ירי: על הסנק?

א. רשף: על הסנק, זה בהקשר לנגמ"ש והזח"לם של "מצמד". 4 הנגמ"שים נפגעו.

היו"ר אגרנט² זה היה נגמ"ש של המעוז?

ירי: לא, לא, זה היה סגד 184 שהלך איתו.

א. רשף: 4 הנגמ"שים נפגעו. אני נכנסתי לקרב עצמאי לכד. כל אחד מאתנו

עשה את המלחמה הפרטית שלו שם. ככל אופן 4 הנגמ"שים נפגעו ואני נלחמתי עם מחלקת חי"ר עם טילים, פתאום אני רואה את הסנק שלו. אני ראיתי מפלצה מגיעה עם ערסל של 32 איש, ואני שואל אותו: איפה הנגמ"שים? והוא עונה לי: הושמדו, אסרתי לו: ומה עם האנשים? - הוא אומר: אינם, היו שם 14 איש, זו הייתה סכה קשה מאד. אחר-כך הסתבר שהם נחלצו, חלקם נהלץ, מרכיחם נפגע ונפצע. שנים נעדרים מהמבצע הזה, מהכח המחץ. זה באופן כללי. יש פה עוד הרבה מאד פרטי פרטים.

ירי: זה לא חשוב.

היו"ר אגרנט³ על מי היה מדובר?

א. רשף: על אנשי "פורקן". בסופו של דבר כל אנשי "פורקן" נחלצו.

לנדאן: איך מושיבים 32 איש על סנק אחד?

- א, רשף: כאשר רוצים לחיות, אז נאחזים במתנניים, ולנו, לכת המתלץ
- חלק גדול נפצע ושני נעדרים, דיברתי על זה עם אריק, הוא כל
הזמן חאיץ בי לרדת, אמרתי: אני מוכחת מכחינה מוסרית ואנושית לקשות את זה, אמרתו לנו
יש לנו 14 נעדרים, אבל היה ברור שמכחינה אנושית המבצע הזה עם כל המחיר שזה עלה לנו -
אחר-כך הסתבר לנו שהמחיר היה מספיק יקר, אבל הרכה פחות יקר ממה שחשכנו - הוא היה
חשוב, ככל אופן האנשים האלה חולצו.
זה היה ביום שלישי בבקר.
- יריין: ביום שלישי חזרת ל"עכביש".
- א, רשף: ביום שני כלילה חס הלכו כרגיל, בבקר אני עליתי על עכביש-
סליסמה, פניתי את האנשים וירדתי חזרה ל"עכביש", ביום שלישי
אחר-הצהרים נערכנו במרחב הזה מכשרי-חמדיה -כישוף לכלימה, כאשר הפקודות היו לא
לתקוף, לא לשחוק את הכח ולהתדקדק רק במקום שאין התנגדות של האויב וכזהירות גדולה.
לסקוב: זה מה שנקרא לכרסם?
- א, רשף: לכרסם - לא, כירסום זו פעולה אקטיבית סגמטית, מה נאמר להזמר,
יריין: להירחק למרצות.
- א, רשף: זה לא נאמר.
- יריין: אבל זאת הייתה הכוונה?
- א, רשף: קשה לי לרעה מה הסתתר, הפקודה עד כמה שאני הבינתי מאלוף
הפקידו הייתה לא לתקוף, במסגרת לא לשחוק את הכת, אנחנו לאור
הנחיה של מפקד האוגדה במספר מקומות שאפשר היה, מבלי ---
- לסקוב: זה מה שנקרא לא לתקוף, אבל פוחר לשפר עמדות.
- א, רשף: כן, אנחנו עשינו מה שני דברים: האחד - אנחנו התקדמנו לאט

2715

ועדה החקירה - 8.1.74

סע - 94 - 95

שא

ישיבה ס"ט - בקר

אלוף משנה א. וסף

ובין היתר נוכחנו לדעת שטלנזיסט לא מחוץ ספרך רציני. ירשנו על זה. דאינו
שאן התנגדות חזקה, ואז עם ערב הסתערנו על טלנזיסט. עשינו על זה התקפה הסיבתית
עם שני גורמים, גורד אחד חיטה וגורד שני הסתער. זו היחה התקפה יפה מאד, פרט לזה
שהיה לנו נפגע אחד, וזה היה מספר הגורד. ככשנו את המקום כפעט ללא התנגדות.

הסגד נחרב?

ירשנו

הפגוע היחיד שהיה לנו. זה כל כך בדיספרפורציה להתקפה

א. רשף:

כזאת, שאדם אחד נחרב וזה המג"ד. פה היה שיקול נוסף : סח"ט

600 אפר לי שליר "טלנזיסט" נפגע לו טנק והאנשים כפי הנראה בתוך "טלנזיסט". כאשר

פכשנו את המקום, חילצנו את האנשים שהיו שם, בריאים, שלמים. הכל בסדר.

אחרי כן רשמה אש.

א. רשף:

מסמך-ב כמקביל לכך גדוד הסיור של האוגדה שהיה כפוף לי, אני החדרתי אותו לכיוון האבט, לאט, לאט, הגיע לאגרוסיה שהנקודה הזו (מראה על המפה), הגיע ללקקן. נאמר לו להגיע לצומת לכסיקון נחלה, אחד המ"פים שלו בטעות הגיע אפילו לטרטור לכסיקון, קצת יותר צפונה וכל זה היה בלי התנגדות רצינית. ביקשתי להתקדם לעבר מצמד שלושה ק"מ, כיוון שלא היחה לנו שום ידיעה מה קורה שם עם האנשים. הרובים, בשבי, חיים, לא קיבלתי אישור. משך הלילה

אברנט:

איזה לילה?

א. רשף:

יום ג' בערב.

הגדוד חנה באזור לקקן ולמחרת בבוקר קיבלתי

פקודה לקפל אותו בחזרה.

ירין 1:

זה היה בסופו של דבר האזור שדרכו צלחו?

א. רשף:

כן. כמאמר מוסגר, באותו יום שלישי בלילה

נוכחנו לדעת שזו הבטן הרכה המצרית. כי אנו

חדרנו מה באין ספריע עד המקום הזה ואחר-כך כשחשבנו על הצליחה, הכנו

שאפשר יהיה לחזור על התרגיל הזה פחות או יותר עוד פעם. ובמסלול הזמן

של כל סיור אני אחר כך נעתי עם כל החטיבה לעבר המקום.

אנחנו ביום רביעי בבוקר -

ביום רביעי בשעה 10 הוחלפתי על ידי חטיבה 600 ויצאתי עם החטיבה להתארגן

באזור כביש הרוחב.

ירין 2:

איפה זה?

א. רשף:

(מראה על המפה) אפ' זו ססה, כביש הרוחב זה הכביש

שבאזור מכביד 71. פה ישנו הכביש החדש מרפידים.

אנשים פשוט מאוד לא ישנו מיום שבת, ופה זה פחוץ לטווח הארטילריה.

כדי שאפשר יהיה לא כל הזמן להיות נסתח הזה. כבר היינו אחרי מלחמה קשה מאוד. שם הנינו עד יום ששי וכיום ששי החסיבה נערכה עוד לפני כן זה של חסדיה, מכשיר וכישוף. היינו שם כיום שבת עד יום ראשון בוקר. כלסנו.

ידין:

בקרב הסנקים המפורסם השתתפתם?

א. רשף:

עכשיו אני סביע לזה.

אגרנט:

זה עד מתי?

א. רשף:

עד יום ראשון בבוקר, ה-14 לחודש. כ-14

בבוקר עם שחר היחה לנו הפגזה ארטילרית קשה מאוד

נערכנו

(של המצרים) ואנו פופפפפפ פה באזור סגול 202 גדוד, כחסדיה גדוד וככישוף

גדוד, היחה לנו הפגזה,

ידין:

זה כולל גדוד הסיור של האוגדה?

א. רשף:

כן. ואז התחילה התקדמות של כוח סנקים רציני

מאוד מולנו, מולנו התקדמה חסיבת מצריה.

ידין:

מסוכנת?

א. רשף:

לא, סנקים. חסיבת סנקים מספר 1 מדביזיה 21

ובקרב של כשעה בהתאם לדיווחי המפקדים בתום הקרב

הושמדו 94 סנקי אויב. אני דיווחתי על בין 80 ל-90.

אגרנט:

אז כמה סנקי אויב הושמדו?

א. רשף:

בין 80 ל-94. אני לא אכנס פה למהלכים המקסיים

של הקרב הזה. בכל אופן, הוא בא, כלסנו, נתנו

לו פכה. בבוקר 94 סנקים זה היה הדיווח של המפקדים.

אמרעט:

זה היה בסוף היום?

א.ד.

- 103 -

ישיבה מס' - בוקר
הערות אל"ם אמנון רשף

לא, כבוקר, בשבע בבוקר. אני באסה, כל מה שאני אוסר לכם על שעות זה לא מדוייק.

א. רשף

אבל כל הקרב לא נמשך יותר משעה?

ידין

שעה. אולי זה היה שעתיים. אבל צ'יק צ'אק זה היה, לא הספקנו. זה היה טאה סנקים של האויב,

א. רשף

סנקים שנעו מהר.

מאיזה טווח היה המגע? מעל לקילומטר?

מחפף למקובל

המגע החחיל בסווח של פעל שלושה ק"מ. אנו היינו על גבעה, אני הבחפפי שחלק מהסנקים

א. רשף

אנו לא מספיקים להשמיר, והם נצמדו לרכס שלנו והיו בשטח מה כלפינו. ואז נחתי מקודה לכוחות לחזור מפני שפתאום הם יבואו על הגבעה משלושים מטר טאה מטר, והגיעו סנקים שלהם. הסתננו מכל הגל הזה שהגיע חלק הביע לטווחים של טאה מטר והם נפגעו שם.

איפה זה היה כערך?

אגרנט

פה (מראה על המפה). הבסיס לכל העסק הזה היה

א. רשף

מסדיה. כשאני ראיחי שהם בסווח של ק"מ, ק"מ

וחצי, וגדוד הסיור לא היה בסגע קרוב, הוא גם לא היה יעיל, נחתי פה מכה אגפיה מלמטה למעלה והוא נתן להם סכת מחיצה ובזה נגמרה הפרשה.

מחפף-מחפףמחפף

בעצם אפשר להגיד לפי מה שאנו יודעים היום

ידין

שכאוחו יום השמדת למעלה משליש מהכוחות המצריים

בסנקים, אם הושמדו 260 או 270 סנקים אז כשליש אתם השמדתם?

מחפף

אר.

- 104 -

ישיבה מס' - בוקר
 העד: אל"ם אסנון רשף

א. רשף:

למעלה משליש, פה חששנה ממש הושמדה, היא נשברה
 כליל החסיכה הזו, אולי אזכיר דבר ששכחתי להגיד

קודם, וזה הכי חשוב פה: לנו נפגעו שלושה סנקים בלבד מסילים.

מסאגרים? לא מה-ר.פי.ג'?

יריין:

מסאגרים. פגז אחד סכל החסיכה שלהם פגע בסנק
 שלנו, אבל זה לא בפרופורציה של הקרב.

א. רשף:

כמה שכירות היו לכם באנשים?

אברנט:

לא שאני לא זוכר, אבל אנחנו לא מסוגלים לשחזר את
 זה. איבדנו כל אפשרות לשחזר אנשים.

א. רשף:

מהקרב הזה?

אברנט:

לא, לא רק מהקרב הזה, סכל הפלחמה.

א. רשף:

מהקרב הזה מכסימוס שיכלו להפגע זה 12 איש -
 שלושה הסנקים האלה, לא כולם נהרגו כודאי.

יריין:

נכון.

א. רשף:

חוץ מפיקוד טוב למה אתה מייחס את הנצחון הזה
 הסוטלי?

לנדוי:

רפת שריון גבוהה מאוד שלנו. רפת החסמות

א. רשף:

סנקאית של השריון שלנו לעומת רפת ירודה של

השריון המצרי. אם נתקלנו כל מסך הפלחמה בבעיות עם חיל הרגלים המצרי
 עם כל האמצעים שלו, אז אני יכול להעיד על החסיכה שלי, אבל אני חושב שזו
 מסקנה כוללת בכל המפגשים שלנו עם השריון המצרי, בכל כמות שהם לא היו,
 אנו הצלחנו.

יריין: אוחן הסיבות חלו למשל גם אחר כך כאשר נדמה לי

שאיזה חסיבה של ברן הסמידה את חסיבה 25

שעלתה מלמטה? גם שם הווסדה חסיבה שלמה?

א. רשף: כן, היה לו גם שותף, אם כי זה לא משנה.

יריין: אחס סצפון?

א. רשף: אמחנה-אמבלונ-לשלמה-שם-הק-עשה-סמקום-
זה לא משנה.

יריין: סחם שאלתי, הוא לא אמר, אני זוכר.

א. רשף: זה סיפור. אני עוד אניע לזה, לי היו שם

ארבעה סנקים מול החסיבה הסצרית הזו ואחר כך

הגברנו ואחר כך ברן בא.

אחר הצהריים ניסינו להפיל כפה חסיבה נוספת

שלחם, זה משחק ילדים, הם הונאות קשר, הודעתי לאריק, זה היה מסוכס עם

אריק שאני בלחץ, אני נסוג, צעקנו וייללנו וזקוקים לעזרה והוא אמר

אחה לא תקבל עזרה. כשנחתי את הפקודות אמרתי כ-ש.ק.ר. למג"דים. רציתי

להפיל אותם בפה אבל כפי הנראה הם לא הצליחו לעכל את זה ולא יצא מזה

שום דבר, ביום ראשון כלילה חצינו באזור הזה של עכביש. ביום שני

התארגנו למצע הצליחה. אני אמרתי שאנו כבר למעשה ביום ג' בערב איחרנו

שהאזור הזה הוא הבטן הרכה של הכוח הזה. בשתי פלים אני אכנס לחכנית

האוגדהית כי אני־בין שאין לכם את הרקע האוגדתי.

יריין: זה מחוץ למשימה שיש לנו.

אברנט: אחה יכול לבוא אחר הצהריים בשלוש וחצי?

א. רשף: אני לרשותכם, אני איש צבא מה שאומרים לי אני עושה.

א.ב.

ועדת הקירה - 8.1.74
ישיבה נ' - אחת
העו א. רשף

היו"ר אגרנט:

בבקשה.

ירי:

אני רציני לשאול: פה קיבלנו סכתב מאב אחד שכנו

היה סמל בחסיבה הזאת, ונפל כיום הראשון. הסמל

כשבועיים

היה כבית-החולים/ ~~11-000~~ ^{לכן} והוא הספיק לחקור אותו. מחובתנו/ לשאול את השאלות האלה כדי לדעת ~~11~~ ^{מה} חבובה שלך.

אחרי הקדמות כותב האב: הבן שלו נפצע בשבת,

ה-6 באוקטובר, לאחר שהספיק להילחם שעהיים והובא לבית-החולים. כששן 12 יום היה

בהכרה מלאה והספיק לספר לי בפרוטרוט את אשר אירע. ב-18 לאוקטובר הוא נפטר.

בקיזור, סיפורו הוא כזה (אני אביא רק את הקטעים הרלבנטיים): כשבת בשעה 4 בבוקר

הוזעקה פלוגה , (הוא שייך היה לפלוגה בגדוד) והסנקים אויטשו ע"י הצוותות.

החייילים ישבו בסנקים עד שעה 7, ואז נאמר להם שיכולים לרדת ולהזור לסגורים בחעוז.

~~11-000~~ (כשכח בכוקר). מאותו רגע אראו הדברים תפואים וסוזרים. נאמר להם שהמלחמה

צפויה בשעה 5. אפ"י שהספקדים המסוננים ירעו היטב שהחילס הסדיר כחסיבה מעולם לא

התנסו בקרבות, לא מצאו לכבון לחת להם תדריך לקראת השעה הגורלית. אותו חיל שריון

שבסשן כל השנים הקפיד הקפדה תמורה על ממשעה, שהיה מעניש בענשים חסורים על

דברים כגון שרון-נעל וכו', לא מצא כלל לנחוץ לעשות את הסכסימוס הדרוש כדי לחסון

כחיי הכחורים. אשהול להסכיב: כוודאי ידוע לכם שעוד לפני המלחמה צוייר השריון

כאפודום מגן אמריקאיות, שהוכיחו את יעילותן כמלחמת נייטנס. המפקדים הככירים לא

מצאו לכבון לצרות אל השריונאים ללבוש את אפודות המגן, או לפחות להסכיר לנערים-

החייילים לפני שרוץ הקרבות עד כמה חשובה לכישת אפודת המגן. מה גם שהכחורים האלה

מטבע גילס אינם מיודעים לסכנה המוות. כאשר המפקדה ידעה מראש שחוך שעות ספודת

עלולה לפרוץ מלחמה, הרי היה זה מחובתה לתקפיד בקפדה תמורה שהחייילים יהיו מוכנים

כהלכה עם כל הצידוד הדרוש לכשתחון אישי גופני, מה גם שקווי ההגנה שלנו היו

דלילים. החסיבה, במקום לשבת באפס מעשה ולהסתין בחעוזים, היתה צריכה להתקדם...

(טוב, את זה הוא לא ידוע) לכיוון התעלה כדי למנוע את צליחת התעלה (זאת שאלה

שאני לא שואל אותך). זכך קרה שכשעה 13.50, כאשר הסצרים פתחו בהרעשה אוירית

וארטילרית כבדה, הופתעה חסיבה לאורך כל הקו. רק אז קפצו השריונאים לתוך הסנקים

והחלו לדהור לכיוון התעלה. איש מהם לא חגר את אפודת המגן שהיו תלויים ליד הצריה. סיפור מזעזע זה שמע לאורך כל הקו, ואני טוען, זאת לאחר שמטחי עדויות משריוצאים ששירתו בגדודים האחריים של החטיבה. לאחר שעתיים של קרב ומעשי גבורה, סמוך לשעה ארבע, נפצע , שהיה מפקד סני, חשוף בצריה, מרסיסים קטלניים של הארטילריה, שגרמו מאוחר יותר לפטירתו. אין ספק בדבר שאפודת מגן לו היה לובש אותה היתה מצילה את חייו או היתה לפחות מקילה על פציעתו. ד"ר מחל-השומר אמר לי: לו חדירת הרסיס הקטלני ביותר, , היתה כחצי-סנטימטר סחוח עמוקה - היה נשאר בחיים. מאז האסון הנוראי שפקד את בני דחבריו לחטיבה, התעניינתי וחקרתי בין חבריו שנפצעו ואלה ששרדו, מכולם שמעתי את אותו הסיפור: איש לא פקד עליהם ללבוש את אפודת המגן. איש לא טרח להסביר באותו יום חשיבות אביזר היינטי זה. כולם יצאו לקרב הפראי בלי להתייחס לאביזר זה. יתר על כן, כיום שלושים של בני כיקד בכיתתו מפקד פלוגה , סגן . שוחחתי אהון בנדון, והוא אמר לי שהא עצמו לא לחס עם פרוץ המלחמה באפודת מגן. כאשר שאלתי אותו מדוע, ענה לי כמסקנות מחקר כל אחריות: שטףיות, בין כה וכה זה לא היה עוזר. אך בהסתר הדברים הוא הודה שלמחרת הקרבות, ביום ראשון, מצא בכל זאת לנחוץ ללבוש אביזר כסחונני זה.

בזה בעצם אני מציג לך את השאלה שלו.

א. רשף: אני מכין למעשה שהשאלה מתחלקת לשניים: 1) תוריק או פקודות; וְהדבר השני - זה אפודת מגן.

פלוגה זאת פלוגה שאנשיה אמא היו אמורים להשתחרר מהצבא בחורש נובמבר. חיילים עם נסיון רב מאד, ששירתו כמעט מכלעית כקו התעלה ארבע תקופות או חמש תקופות של מעסקה מבצעית. זאת אומרת, כל הקופה כזאת היא בת שלושה חרשים.

יריין: ארבע פעמים?

א. רשף: ארבע, ויש כאלה ששירתו גם חמש פעמים, זאת היתה פלוגה דחיקה מאד.

היו'ר אגרנט:

ארבע פעמים בשנה?

א. רשף:

לא, התכנית הייתה שלוש חדשים משרתים בקו, ושלושה

חדשים בעורף, בביא-תמאדה, הם שירתו ארבע פעמים כפול

שלושה חדשים, ארבע או אפילו חמש פעמים כפול שלוש חדשים, זאת אומרת: לפחות שנה

מתוך שירותם הצבאי הם שירתו בתוך קו התעלה, מה שאני רוצה להדגיש: החיילים היו

חיילים טובים מאד, והיו חיילים מנוסים מאד, עם ממש נסיון רב מאד בשטח, אינני

שואל, אבל אני מכין - גם אינני יודע בדיוק מהו האדם, אני עוד לא יודע בדיוק מה

הרקע שלו - - -

ידין:

הסכת סדב ככתב יפה, בסגנון יפה.

א. רשף:

אני לא מדבר על האב, אני מדבר על הכן. אני רוצה

להסביר כאן משהו, מבחינתי שזה ישאר בעילום-שם.

זה יותר נוח.

ידין:

לא, הוא כותב בשם מלא.

א. רשף:

בסדר, אינני יכול לבוא כרגע ולומר שהמדר הזה זכרון-

לברכה שירת שנה או חדשים או שלושה, אינני יודע.

אבל אני אומר: הפלוגה כפלוגה, במסגרת השיחות שקיימנו עם הפלוגה בכל הרמות וסברנו

להם - אם זה ספקד האוגדה, אני, ספקד הגדוד, ספקד הפלוגה - על כל תפיסת הלחימה

בתעלה, זאת אומרת, אינני זוכר כמה פעמים אני הייתי בפלוגה, אני לפחות זוכר שספקד

האוגדה כפלוגה הזאת בחקופה האחרונה ביקר פעמיים, ואני ביקרתי יותר, ודי הרבה

שוחחנו כיצד צריך להגן על התעלה ומה צריך לעשות, לפלוגה במסגרת הגדוד היו גם תרגילים

מכינים בחקופה הזאת, אם זה תרגילים שלרעים ייצוגיים (שלא כל הטנקים משתתפים אלא

רק שלד של הטנק משתתף) - ובחודש האחרון דימה לי גם קיימנו חרגל מלא של כל הגדוד.

אני אישית זוכר שביקרתי במסגרת התרגיל הזה בפלוגה, במסגרת אותו התרגיל, והערתי

להם את ההערות שהערתי, חוץ מדי התרגיל, כך שכל מה שקשור להכנת הפלוגה לקראת אפשרות

של לחימה - אין לי ספק שהיה מושלם.

נכבצל:

אתה יודע איזו פלוגה זאת?

2724

א.כ.

א. רשף:

פלוגה .

יריין:

בדור , פלוגה .

א. רשף:

מה שקשור לתדריך קונקרטי באותו יום - אינני יכול
כרגע להגיד. פשוט אינני בקי אם הס'פ נחן את

התדריך הקונקרטי, כנאו לא, אבל אני מכין שמה שמציק זה נושא אסוד הסגן.

יריין:

לפני זה, דרך אגב, לפי מה שהוא אומר - זאת כבר
עדות שניה, הוא שמע את זה מהבן שלו: כשדעה

המלחמה והתחילו להפגין - הם עדיין כאילו היו כהעוז, ורק אז קפצו על הסגן.
אתה היגע בזה?

א. רשף:

אני אג ע בזה.

לבכי אפודות-הסגן: - אפודות הסגן היו, אני יכול

לענות על זה בצד הטכני, אם כי אינני אוהב לענות בצורה כזאת, ואני יכול לומר:

אם לא לבשו אפודות סגן, ואני מקבל את זה כעובדה שלא לבשו אפודות סגן במקרה

הקונקרטי הזה - אני חושב שזוהי אך ורק עבירה מסמכתית של גורם מסויים בשטח,

תדריך, ככל שיהיה מקיף, ועסקל הפרטים שנרצה להכנס לתוכם - לא נוכל כהתדריך

מסוג זה או בקבוצת פקודות מסוג זה להקיף את מכלול הכעיות הקשורות בפעולה

בשטח, אלא הנושא הקונקרטי של אפודות סגן זהו חלק מההרגולת, ואסהוא לא

כוצע - זוהי אך ורק רשלנות של מישהו, אני יכול להקיד על עצמי שאני מהיום

הראשון עד היום האחרון של המלחמה לא הורדתי את אפודות סגן מסני, בגלל האחריות

שירדתי. אינני יודע אם זה היה מציל, אבל זה גם לא משנה, אני סחייחם כרגע

לנקודה הזאת: אם אמנם החייל או אפילו ספקדו לא לבשו אפודי סגן - אני חושב

שזאת רשלנות של אדם מסויים או של מספר אנשים, התודעה היתה, ויותר מזה כבר

אינני זוכר, אבל במסגרת אותו יום קרם שסיפרתי עליו, שתירגלנו, עוד אני הערתי

אני זוכר, אבל במסגרת אותו יום קרם שסיפרתי עליו, שתירגלנו, עוד אני הערתי

אני זוכר, אבל במסגרת אותו יום קרם שסיפרתי עליו, שתירגלנו, עוד אני הערתי

אני זוכר, אבל במסגרת אותו יום קרם שסיפרתי עליו, שתירגלנו, עוד אני הערתי

היו'ר אברנט: אתה גינית תופעה כזאת?

א. רשף:

ביום-קרב, כחרגיל שנעשה, לא כאותה פלוגה. נדמה לי שאיזשהו צוות שזה לא היה כאותה פלוגה, אבל את החופעה/אחאאא הלך

כלי זה, אני עוד הערתי על הנקודה הזאת, ואסרתי להם שזאת נקודה לקויה בתפעול.

היו'ר אברנט:

כחרגיל?

א. רשף:

כחרגיל, לא במלחמה.

היו'ר אברנט:

כחרגיל אסרת שזאת נקודה לקויה שהם לא לובשים אפודת מגן?

א. רשף:

שמשהו לא לבש אפודת מגן.

היו'ר אברנט:

צוות מסויים.

א. רשף:

אן כפלוגה הזאת או כפלוגה אחרת, אני לא זוכר.

היו'ר אברנט:

מה ראית שם?

א. רשף:

שמספר אנשים לא לבשו אפודי מגן, ואני הערתי להם על כך. מתוך החקיר;

מה שקרה ביום המלחמה, ביום כיפור: /עם המ'פ לא יצא

לי לשוהח, כיוון שהוא כרבע לא שייך לבדד הזה, הוא בכלל בסיני, במרכז סיני. עד

כמה שהבנתי מהמ'פ - - -

היו'ר אברנט:

המ'פ מהגוד הזה?

א. רשף:

מגן מפקד אותה פלוגה, אותה פלוגה : המלחמה חספה

אותם כאשר הם היו על הטנקים, בדרך לצאת החוצה. יכול

להיות שהחלטה המקומית הייתה - כצואה מודעת או שלא בצורה מודעת - לצאת מהר עם

הטנקים החוצה, מבלי ללבוש את אפודי המגן. יכול להיות, אינני יודע אם זאת הייתה

זניה החלטה של מפקד הפלוגה, או שזאת הייתה החלטה אישית של כל אדם ואדם על ספק

המצב. אני דווקא חושב שיותר מאשר חופעה של חוסר משמעת - חכעיה שהייתה שם היא

שיכול להיות שאנשים, כתוצאה מהרצון לצאת מהר החוצה ולהילחם, במובן החיובי של

הדבר - לא לבשו אפודי מגן.

(אח'כ רשמא א.ב.)

לפני אא

א.ג.

ועדת החקירה - 8.1.74
ישיבה נ' - אהה"צ
הער: אלוף-משנה א.רשף

א.ג.

מה שקשור להחלטאות של מ"ם, אני חושב שזאת החלטאות חסרת אחריות.

אתה רואה בחוספה הזאת במדה וירוע לך עד היום - תופעה חריגה
בחיבה?

י.ירין:

אני את הנקודה הזאת לא בדקתי, אני חושב ומקווה שכן.

א.רשף:

כלאמר לא שמעת תלונות?

ירין: אא

לא, זו פעם ראשונה ששמעתי.

א.רשף:

כלאמר, במקרה מסוים במידע שלנו, זה ענין שצריך להעכיר לצבא
ומה יש לנקוט בצעדים דיסציפלינריים כלפי המפקד? לכאורה?

ירין:

אבל, יכל להיות שאותו מפקד החליט ואולי בנתון מסוים יחסי
מקבל את ההחלטה שלו, הלא כל מפקד לוקח סיכון מסוים, סיכון

א.רשף:

מחושב.

אתה לא הכנת, אני לא אמרתי שמפקד אשם, אבל, לכאורה אתה אומר
שיש כאן מקום בענין הזה למענה של רשלנות מבחינה משמעית של
הפיקוד, יכל להיות שמפקד ימצא את ההסבר ויניח את הדעת של מי שיחקור, אבל,

ירין:

לכאורה יש כאן מקרה כזה?

כן, וראי וראי בעצם העובדה שאדם נפגע - אגב יחסי מתיחס

א.רשף:

לציטוט של הרופא כמו לציטוט של המ"ם, שניהם ציטוטים חסרי אחריות,

כי גם הרופא לא יכל להיות יותר מדי חכם עם כל הכבוד שקיים.

א.ג.

הער: א.רשף

אוהו ספקד גרוד שנהרג, אז הוא נהרג,

היו"ר אגרנט: ספקד הפלוגה צריך לשים און אם האנשים שלו יש להם אפודות סגן?

א.רשף: צריך לזכור את התמונה כפי שהיתה שם. נתוני הזמן כפי שהיו שם, כסטטוסט מפציצים אוהך אז אין לך זמן לשאול. קימת חרגולה. החרגולה אופרת, שכאשר אתה עולה על הסנק אחת לובש את אפוד המגן ונכנס פנימה. יכל להיות שנתונים האוביקטיביים כפי שהיה שם ומטוסים יררו עליהם במרחק של 20-30 מטר. בכלל שם יש סיפור, ליד הסנקים היו שני מיכלי דלק של מטוסים והמטוסים יררו על זה ולא על הסנקים, כפי שנראה הם חשבו שזה טילים או משהו דומה לזה. אז בנתונים ההם, הדבר החכם ביותר היה לצאת מהר מהשטח הזה, כפי שהם יצאו.

קשהלי היום לבוא ולברוק כאן ולאמר מה היה יותר חכם לעשות; ללבוש אפוד סגן ולצאת או לצאת ואחר כך ללבוש אפוד סגן. יכל להיות שמכחינה אוביקטיבית הם עשו מעשה חכם כזה שהם יצאו כפי שהם יצאו, אחרת - ללבוש את אפוד המגן היה גוזל עוד דקה ובאותה דקה המטוסים היו יורדים על הסנקים והיו חמשים נפגעים כתוצאה מזה. זה גם דבר שיכל היה להיות באותה מדה.

אבל, אני חושב שכפרוש זאת נקודה שצריך לבדוק אותה.

היו"ר אגרנט: האם לא היה צריך להכטיח שילבשו אפוד לפני זה?

א.רשף: לא לא. רק כשעולים על הסנק. כשעולים עלהסנק - צריכים ללבוש את אפודי המגן.

נכנצל: אתה אומר, שהודעה של אפודי סגן היתה משטר שכל מי שעולה על סנק לובש אפוד, חייב היה לעשות כך ולמעשה זה היה הכלל וכך נהגו בדרך כלל שכל מי שעלה על סנק לבש קדם אפוד?

ועדה החקירה - 8.1.74
 ישיבה נ' - אחת"צ
 הער. א,רשף

אג

א.רשף : כן. האפודה היתה על הסנק. הוא עלה, לבש אותה ונכנס פנימה.
 צינחי בפרוש שהיו בחרגילים היו סקרים של חריגים שהם מיד במקום
 הועמדו במקום וננזפו.

נכנצל : המפקדים עצמם הקפידו?

רשף : כן, בפרוש.
 אני חושב, שהענין הזה הוא נושא בפני עצמו. אבל, לדוגמא, כל
 סערך המילואים במלחמה היה ללא אפורי סגן.

ירין : יש לנו הלונות בכוון זה, אבל זה לא שייך לחטיבה שלך.

א.רשף : היום בחטיבה שלי יש 100 אפורי סגן. זה לא פריט שהוא חלק
 מהזיבור של הסנק אלא זה פריט שנקנה לסוכת לחימה נוסח מלחמת
 ההחטה כפי שהיה. זה לא היה נחלת כלל השריון. אבל, זה יהיה טפסי כשיש לך אה
 הרבר הזה לא לנצל אותו אם אמנס אתה יכל לנצל.

ירין : ז"א, היום אתם עדיין דורשים את זה ולא מקבלים, או אחס לא
 דורשים.

א.רשף : כא נאמר, אם מפקד חטיבה לקיאה עד כדי כך בסטפריס, ז"א שהוא
 פעם ביום דורש את זה.

ירין : החשובה היא שאיך?

א.רשף : אין, אין גם היום.

אג.

נבנצל :

אתה אומר שהמפקדים לובשים את האפורים?

א.רשף :

אסרתי שדורשים, גם לובשים.

נבנצל :

ז"א המפקדים הסדירים של אנשי קבע, המפקדים של חיל המילואים לובשים והחילים שאם שלהם נטארים בלי זה?

א.רשף :

לא, הם וחלילה, אני אסרתי שהאפורים היו ביחידות הסדירות, כדוגמתי, בחטיבות הסדירות שלא היו בקו בחעלה, לא היו אפורים. ז"א חטיבה שהיתה בעורף, לא היו לה אפורים, אבל, באותו הקשר, אני לא אומר, ששם לא היו צריכים ללבוש את האפור. לפי שהיה - היה צריך ללבוש אותו.

נבנצל :

נראה לך סידור כזה שבחלק יש ובחלק אין?

א.רשף :

בנתונים הקציביים מסוימים - כן.

נבנצל :

זה דבר הנוגע להגנת החיל.

רשף :

אני חושב, שאפור מגן הוא דבר טוב, אבל הוא לא ערוכה לבסתחונן של אקספד הסנק.

נבנצל :

אבל, חרוסה?

רשף :

כן.

יריין :

אתה אומר "נתונים הקציביים", אתה אומר "בנתונים הקציביים זה מוצדק". כמה עולה אפורה כזאת?

א.ג.

א.רשף :

אני לא אוסר שבגלל נהונים חקציכיים זה מוצדק, אבל כנהונים חקציכיים מישהו החליט שהוא לא קונה קונה אותה, אבל, אתה יכול להחמק באסור ולעבור למישקפת, למקלע ולעוד אלף ואחד פריטים אחרים.

אני מקווה, שאני מסמיק מוססן לאמר שחיל השריון כמו שחיל הרגלים וזהל בכללותו לא ראה את אסור הסגן כחלק מהפריטים של החיל הקרבי, אני לא יודע אם אני הסמכות לאמר את זה, אבל צהל לא ראה בפריט הזה חלק מהציוד/של החיל הלוחם.

י.יריין :

אתה לא נתקל היום, אם יש לך מאה אפורות, אתה מהשחים - אאאאא או שהן כלן במחסן, או שרק מאה לובשים את האפורות, אם רק מאה לובשים את האפורות, אתה לא נתקל בזה שהאחרים שאין להם אפורות באים ואופרים; מדוע אתם מסקירים אותנו?

א.רשף :

אין לי את אאאאא ה"פיר-בק" הזה מהחיל, אבל, אני גם לא זקוק לו. אני אחסול עלייתי למעלה לקראת הועדה והדבר לפני האחרון שעשייתי זה שפניתי ובקשתי עוד אפורי סגן. והתשובה היא אין.

לנדוי :

האם את המאה האלה לובשים רק ממקדי הטנקים, אלה שחשופים?

א.רשף :

זה לא רק/טנקים. יש לוחמי חרמ"ש.

לנדוי :

אבל, בטנק רק המפקד?

א.רשף :

כן. אם כי יש סצבים, כרגע שזה יהיה בצורה שזה יהיה נחלת הכלל, לא היה מדיק שיהיו עוד כמה אפורים בטנק עצמו, כשאדם עובד ליד הטנק ונופל סגן, אז גם זה יכול להציל אותו. אבל, היום החלוקה שלי היא שאני לא נוהן אך ורק לטנקיסטים, אני נוהן את זה לפי התפקיד. יש לי חילי הי"ר היושבים אצלי

א.ג.

במוצבים שאני נוחן להם אח האפורים האלה כי הם עלולים להיות נחונים בהפגזות.

נבנצל: אני מבין שהמוראל לא יפגע מזה שנוחנים לאלה שמכחינה התפקיד זה דרוש להם יוחר. אבל, האנשים באוחו טוב של תפקידים, אלה שיכים למילואים ואלה שיכים לסדיר, לאלה יש ולאלה אין, האם זה טוב לסוראל?

א.רשף: אין לי ספק שלא. אבל, החלוקה שאתה מחלק היא חלוקה שצריך לזכור מה הרקע. אני צריך כאן לנסק החלטות שמישהו אחר נחן. אני מבין שאפורי המגן ניקנו בזמן מלחמת ההחשה והם נימנו לאותם חילים ששרתו בקו התעלה או בחזיתות אחרות. כפי הנראה שזהל אהחחחחח לא החליט להצטיד כאפורי מגן לכל המערך, אלא רק לאוחו כח הנמצא בהעלה במקרה ופלחמה נוסח מלחמת ההחשה תפרוץ. כך, שהחילים שלי כשהם היו בקו, היו להאפורי מגן.

חילים סדירים אחרים, לאו דוקא מילואמים, חילים סדירים אחרים שלא שרתו בקו, או חיל שלי שלא שרת בקו אלא היה בעורף - הוא לא היה רואה אפור מגן.

כך שההפרדה היא לא בין סדיר למילואים, אלא ההפרדה היא בין מי שנמצא בקו החזית לבין מי שנמצא מאחור.

יריב: זה הכל טוב כאשר לא חושבים שהצבא יכנס לקרב, אם חושבים שהצבא יכנס לקרב, אז כל חיל בסופו של דבר כרבע ששששששששש לקרב, אז זה חלק מהציוד שלו. אם הוא לא יכנס לקרב - הוא לא צריך רובה, הוא לא צריך קסדה, הוא לא צריך שום דבר. אבל את השאלה לא נשאל מסך.

א.ג.

נשאלה השאלה אם הצבא, ואני מאמין שהצבא שקל האם לרכוש
את זה לכלל הצבא או לא ומה היעילות היחסית לאפודה כזאת.

א.רשף :

אחרי רשמה ר.ב.

לפני כן רשמה א.ג.

-21-

ועדת החקירה - 8.1.74

ר.כ.א

צ' ישיבה נ' (אחה"צ)

הער: אל"ם א, רשף

י. ירינ:

עכשיו אני רוצה לשאול אותך 2-3 שאלות, לא

כמפקד חטיבה 14 בקשר למצב, דוקא, אלא כמפקד

חטיבת שריון סדירה, שסמנו הייתי רוצה לשמוע כמה פרטים, את דעתו, על עניינים מסויימים.

העובדה הזאת שמפקדים אצלנו בטנקים, נכנסו

אצלנו לטנקים והיו חייבים להיות, מה שפעם קראו לזה "חשופים בצריח" ושיבחו את זה

מאד, זאת הייתה עובדה הכרחית באופן מוחלט, או ניתן היה לעשות סידורים שיקטינו קצת

אח הסיכון, ואם נעשו סדורים כאלה? בטנקים שלך לפחות?

הטנקים שלי קודם כל היו טנקים בכוננות

אל"ם רשף:

וככשירות טובים מאד.

איזה סוג טנקים הם היו?

היו"ר אגרנט:

פסונים אי.3.

אל"ם רשף:

טנקים שהיו ברמה כשירות טובה מאד. זה דבר אחד.

ז"א היה להם את מרבית הציוד, לפחות הציוד שה

שנקרא קריטי, ואפשר היה להכנס למלחמה בצורה טובה מאד.

היו להם צריחונים?

י. ירינ:

לכל הטנקים היו צריחונים משופרים, היו, היום

אל"ם רשף:

כבר אין.

היום כבר אין אתה אומר?

לנדאו:היום כבר יש לי טנקים אחרים, ~~תאגיד~~ היום כמרביתאל"ם רשף:

הטנקים יש צריחונים ויותר מזה, הטנקים שעכשיו

קבלנו מאה"ב הם מונסטיר גוראי, אבל אני דברתי רק בסוצאי-שבת, ספגשתי עם מפקד

הגיס, והוא אמר לי, שהוא רץ למפעלים לחת הרצאות ציוניות, והעסק הזה זוכה לטיפול.

הם סוסטיר מכהינה זו שאין להם צריחונים?

י. ירינ:

כן. אין להם את הצריחון הציודי, יש להם את הצריחון

אל"ם רשף:

ישיבה ג' (אחה"צ)

הער: אל"ם א. רשף

האמריקאי, שהוא מבדיל את הסילואסה של הסנק בצורה נוראית. וגם זה לא נוח לתפעול. לי בחטיבה ערב פרוץ המלחמה, מבחינת צריחונים, היו לי את הצריחונים היסודאליים המצויים. זה דבר אחד.

שאלה שניה, מה שתייתי מבדיר את זה - צורת

השליטה של מפקד הסנק, או כל מפקד בשדיון השופ או לא? - אני, ואני רוצה להיות סוכן בצורה שהייתי רוצה להיות סוכן, בצורה הצנועה ביותר - סחוך הנסיון האישי שלי בקרב, מפקד הסנק, או מפקד יחידה בכל רמה לטובת השליטה ביחידה שינוע עם סוף פתוח. הוא לא צריך להתנהג כמפשות ולבלוט. אבל חשופים בצריח זה לא נורא.

י. ידין: אני מסתפק. השאלה שלי באמת התכוונה לצריחונים

האלה. על זה קבלתי תשובה.

השאלה השניה היא, אם החטיבה שלך היחה במצב כשיר

אז היא אולי השאלה לא אליך, אז תענה לי בקשר עם חטיבות אחרות שאחה יודע.

האם כל הסנקים שלנו, רובם, או החטיבה שלך, היו כל השיפורים האחרים שניתן לעשות ככוחותינו אנו? - מבצעים לזדקורים, כל מיני סדורים לראיית לילת וכיוצא בזה?

השאלה מתחלקת לשניים. אני אומר כך -

אל"ם רשף:

כל מה שהיה בדשות הצבא ביזם הקופע, היה

בחטיבה 14 נקודה.

השאלה השניה היא: האם אפשר היה לשפר ולשכלל?

אפשר, אפשר היה.

לדוגמא?

י. ידין:

לדוגמא - אפשר היה ביותר סנקים במערך להחליף

אל"ם רשף:

את הצריחונים. אפשר היה לחת לסנקים מערכות

בקרת אש יותר טובות. לדוגמא, מערכת כזו עולה, אני לא יודע במחירי 74, אבל

אני חושב שהיא עולה רבע מיליון לירות מערכת לסנק. כן או לא? אמצעי כינון

ישיבה נ' (אחה"צ)

הקר: אל"ם א. שרשף

ותצפיה יותר משוכללים. ס.ל.אסיס. (זה מגבר אור כוכבים) לרוגמא, אהה רואה בשדה הקרב המצרים הותירו רובה קלצ'ניקוב שעולה, אני לא יודע כמה, 200-300 ל"ש או בזוקה אר.פי.ג'י שעולה בכל מקרה לא יותר מ-500 ל"ש, אז מכילי נשק כזה מורכב אמצעי ס.ל.ס. כזה תוצרת כריסניה, שהוא עולה נדמה לי 4,000 דולר. אהה יכול לראות את המפורוציה בין הכלי ובין הרכיב שמורכב עליו. אפשר היה גם כחחום הזה. אני בפירוש סוכרה לומר, כיון שאני לא תלוש מתחיים כפדינה הזו, השאלה: באיזה מציאות העם חי וכאיזה אילוצים תקציביים זה"ל היה נחונ? - אני אומר את זה כמלוא האחריות גם כקצין שמכבד את עצמו לאו-דוקא כמח"ם. מבחינתי זה גם סעיף. אני בתפקידי הקודם הייתי קצין אב"ם של גייסות השריון. ואני הייתי שותף לכל המערכת הסבוכה של הריונים בדבר הקיצוצים.

דבר נוסף לרוגמא - זה נגמשי"ם, אנהנו רצינו נגמשי"ם, נגמ"ש כזה עלה כ-300 אלף לירות עם הקשר. דמה היה לנו? - היה לנו כזה"ל באותו זמן 465 נגמשי"ם עד כמה שאני זוכר, בו בזמן שהיינו צריכים אלפים כאלה.

משאיות רב-מינוע, שנאבקנו איך להשיג משאיות כאלה. אני יכול לתת אלף ו-3 דוגמאות שקשורות בתצפיות, ציוד שלא היה; ואני יודע איזה מאבקים ניהלו כדי להשיג את זה, דמה היו האילוצים התקציביים כדי להשיג את זה.

י ירדן: בסופו של דבר השאלה, אהה אומר שתיים קצין

אב"ם של שריון - מה יותר טוב, קצת פחות כלים ושכל כלי אפשר לנצל עד למקסימום שלו, או יותר כלים שפחות יעילים כמו שאתה אומר, נניח אפילו - עוד קלצ'ניקוב ועוד רוכים, בלי מערכות, לא היה דיכוח מסוג זה על שיפור האיכות, כי אנהנו תמיד אמרנו, שאנחנו

ישעיה נ' (אחה"צ)

הער: אל"ם א. רשף

י. יריין:

מעטים ולפחות שהאיכות היתה לצדנו?

אל"ם רשף: אני חושב שאנחנו במספר חחומים, מצאנו את

שביל הזהב. נניח אותו סנק שלי היה, לא הכווד

האישי, אלא הסנקים שהיו ברשותי, היו מצויידיים בהתאם לנחונים שהיו על סמך האילוצים

התקציביים. לו היו לי, ז"א, אני לא הייתי מוצא אפשרות שאפשר להוריד את כמות

הסנקים ועל ידי זה להוסיף יותר נבמשי"ם. אני חושב שפחות או יותר הצבא מצא את

שביל הזהב במסגרת האילוצים האלה. לי אין טענות כנגד חוסר ההצטיידות. פה ושם

כנראה היו חריגים, ז"א אם היה סנק ללא מקלע, אז זה חריב.

י. יריין: היו הרבה טענות של מקלעים לא טובים.אל"ם רשף: אגב, זה נכון לא בסוג הסנקים שלי. אבל

הסנקים שהתקבלו מתאמריקאים, הגיעו עם מקלעים

גם היום, עם מקלעים, שאנחנו לא הצלחנו להפעל אותם, הם היו לא טובים.

זהם היו כההליך של החלפה. אבל אני נותן את זה כחשובה אינפורמטיבית, לא

כחשובה מוסמכת.

י. יריין: שאלה אחרונה ממני מסוג זה:

האם בחיל השריון, אתה איש חיל-השריון נוסף לזה,

בין שתיית בנים או אחר כך, בקשר עם האילוצים התקציביים שאתה אומר - האם היו

איזה שהם ריזונים, נקרא לפה ככה, או דעות, שלמעשה אנחנו לא מקבלים את

השכלולים האלה מפני שאת הכסף שתמדינה יכולה להשקיע, נאמר, משקיעים במיוחדים

של סנקים לעתיד, שאנחנו ניצר בעוד 8 שנים, או 7 שנים, האם היו ריזונים כאלה,

ריזונים כאלה, דעות כאלה, במידה שאתה יודע?

אל"ם רשף: אני לא רוצה להתעסק בריזונים, אני אגיד לך

עובדות. אני יודע שמפקד בייסות שריין,

בחכניה התעצמות, שהוא הציב למטה-הכללי, וזה אני יודע בתוקף הפקדי של

ישיבה נ' (אחה"צ)

הער: אל"ם רשף

*** כקצין אג"ם של גייסות שריון, גרס, להקטין את כמות הייצור של הסנקים החדשים ולרכוש יותר סנקים ישנים שאותם אנחנו נשקם בארץ. אם לזה מתכוונת?

י. יריין: לא, אני התכוונתי לדבר אחר.

אל"ם רשף: אתה מדבר על נושא של תחושה של אצ האנשים?

י. יריין: לא את התקציבים ההם שבעזרתם אפשר אולי

לקנות נגמשי"ם, אולי אפשר לקנות ס.ל.סיס,

או צריחונים, או איפרא ארום, לשפר במילים אחרות את הסנקים הקיימים.

אל"ם רשף: לא, אני יכול לומר שבפירוש, הדעה הכללית

שכבזה בקרב שכבת הפיקוד של ספקרי החטיבות,

שלפרויקט של הסנק החדש צריך להכנס בניגוד לדעתו של מפקד גייסות שריון.

י. יריין: אתה דרך אגב, מכיר את הסנק החדש, ראיח

אוהו?

אל"ם רשף: ראיחי אותך. אבל בשנה וחצי אחרונים,

מאז שאני משרה בסיני, לא הזדמן לי לראות

אוהו.

ח. לסקוב: האם במשך תקופת היותך אחראי על הגיזרה

הדרוסיית הכוללת, הביעו אליך סקמ"ן האוגדה, או

ר"ן הפיקוד, מספר של מספ נקודות, שהם סימנים פעידים שהאויב עומד לתקוף?

אל"ם רשף: אתה מדבר על ערב המלחמה?

ח. לסקוב: לא, לפני זה. לא ערב הפעולה.

אל"ם רשף: יש מה נקודה שלא עמדתי עליה, אני חושב גם

שזה לא כל כך משנה זה יותר דבר פנימי.

בכל התצפיות היתה רשימה של סימנים פעידים, או אינדיקטורים שהם אופייניים

לפתיחה באש של האויב. לרוגסא - ירידת תצפיות של הערכים.

ר.ב.א

-30-26-

זערה החקירה - 8.1.74

ישבתך' (אחה"צ)

הער: אל"ם רשף

יש לך העתק מזה באיזה שהוא מקום, זה אתה
 העברת? ~~אנחנו~~ זה היה כאשר אתה באת לביזרה?
 נאמר ככה - כאשר אני נכנסתי לביזרה, אני חידשתי
 את זה. כלומר, אנחנו הוצאנו חיק, חיקי הצפיה,

ח. לסקוב:אל"ם רשף:

חיקי מוריעין.

יש לי חיק מוריעין, ואין לי את זה בחיק.
 קבלתי את זה מהקמ"ן של פיקוד דרום. ראה,

ח. לסקוב:

(מציג לעד חיק מוריעין)

המשך דבריו רשמה ש.א.

- לסקוב: (פוחה את התיק ומצביע) לא כהוב שזה סימן מעיד לפתיחה באש.
- א. רשף: כתוב: גילוי כוונות התקפיות מצד האויב כרלקמן.
- היו"ר אברנט: מי סידר את זה - אחת?
- א. רשף: הקמ"ן של הפיקוד, אבל אנחנו הוצאנו חיק הטיבת נוסף לזה, זו רשימת האינדוקטוריס שהיחה. אבכ, כחלק מן המקריס - במרכיב המקריס זה לא פעל.
- לסקוב: חשבת למה?
- א. רשף: מה ז"א לא פעל?
- א. רשף: אפשר לתת דוגמא קיצונית שכמה אלוש נתן אותה אחסול על הג'מבוריס. טרקטור עבד, בגיזרה שלי, כצורה שיגרתית שלו עד שעה 1 לפחות, ב-1 - בדרך כלל בשעה זו הוא עשה הפסקת צהריס. פלחים הסחוככו מסש בקו הקידומי עד פרוץ האש, שזה היה אחד מהאינדוקטוריס - סילוק פלחים מהשטח. אנשים היו על קו המים עד הרגעיס האחרונים.
- ירי: חיוס בדיעבד האם יכול להיות שתיק כזה נפל בידים המצריס לפני המלחמה באחד הפעוזיס והם עשו בכוונה את כל הדברים שאתם חיכיתם שהם לא יעשו?
- א. רשף: לא, אני חושב שזה יכול להיות שכן. יכול להיות. נאצ כשאני, למשל, חשבתי על אי סילוק הפלחים, אז אנחנו הרכה יותר בגישיס, כשאחה עושה כעסק ביה שאן פעילות צבאית, אחת מסלק את אנשי הקיבוזיס. הם פחות מודעים לנושא.
- לסקוב: גם הסוריס לא גרשו את הפלחיס לפני פתיחה הירי.
- א. רשף: גם לא, אני חושב שזה חוסף מודעוה לחיו אדם.
- היו"ר אברנט: כבר היחה חקופה שכמה ימים לפני זה הם פיצו את

הכפריים.

זה הקת"ם הוריע, 154 הוריע לנו.

לסקוב

אם אתה מודע למשל, שמפת הקוד סיריס נפלה בידים

ידינו

המצרים ללא ספק לפני החילת הקרבות.

כן, ודאי.

א. רשף

איך היא נפלה? ידעת את זה?

ידינו

אם ידעת לפני זה? - לא, אבל ברגע שראיתי את

א. רשף

המפה בערכיה - זה היה ברור לי.

יכול היה גם, למעשה, שאלון כזה ליפול לידיהם.

ידינו

כן, יכול.

א. רשף

האם איזה שהוא מוצב בגיזרה שלך, בזמן שאתה משרת -

ידינו

אתה כבר שנה שם -

שנה ורבע.

א. רשף

- נפל בידי המצרים או הייתה פשיטה לתוך אחד מהם.

ידינו

לא.

א. רשף

לא בגיזרה שלך?

ידינו

האם הייתה פשיטה לתוך

אמוצב בשנה האחרונה?

א. רשף

כן.

ידינו

עד כמה שידוע לי, מאז תפסקת האש לא הייתה שום

א. רשף

פשיטה.

אבל חדירה?

ידינו

א. רשף?

לא, לא, אבל באותה מידה יכול להיות. לא יכול להיות, זה וראי שמפוח הלכך לאיכוד בשטח. זה וראי. יתכן שבדוים, כעיקר בדוים, מצאו את זה והעבירו את זה לצד השני. אגב, הספה הזאת סירוס היא מפה חדשה יחסית. לאינפורמציה כללית, יש לנו היום כבר מפות חדשות. גם מחוכן כבר הלכו מפות לאיכוד.

יריין

סליחת, אני נכנסתי באמצע, כי זו הייתה שאלה: האם השבה על אפשרות שאינדיקציות כאלה יכולות להביע גם אל האויב, ואם הם יהיו מקחים - יתנהגו ההיפך מהאינדיקציות.

א. רשף:

לא.

לסקוב

כמה זמן מהרגע שהפסד את השבועיים באאאאאנשי הסוריעין עבר עד שהתחילו לחקור אותם?

א. רשף?

את אנשי?

לסקוב

אתה אפרת שהפסדת חוליה של אנשי סוריעין. כמה זמן עבר עד שהתחילו לחקור אותם?

א. רשף?

אינני יודע, מה שאנחנו עשינו ברגע שהם הביעו עלינו - אנחנו מיד התכוננו אותם. אנחנו לא מוסמכים בהחלט להוראות לחקור שבועיים או עריקים, כיוון שאנחנו לא מקצועיים.

לסקוב

זה כסחון שדה חוקר אותם?

א. רשף

לא כסחון שדה. אלא אנשים מקצועיים בחחום הזה.

תינ"ר אגרנט?

מתי הם הגיעו?

א. רשף

אנחנו הפסדנו אותם ביום ששי אחר-הצחרים.

תינ"ר אגרנט

לא חקרנו אותם?

א. רשף

אנחנו לא חקרנו, כיוון שאנחנו לא מוסמכים.

זה לא חקידנו, כיוון שאנחנו לא מקצועיים בחחום הזה.

אנחנו עלולים רק להזיק, אני יודע שכשאני יצאה מספקר האוגדה בערב יום כיפור בשמונה בערב בערך, הם עברו המריאו צפונה במסוס מיוחד.

לסקוב: אתם בודאי במשך הזמן קיבלתם הרבה חומר מסודיעין

טכני על מערכות, על האויב, ודאי עוד מהקומה

קומה על התורה הסוביסית. האם כאשר נוצר הסגע, האם היו דברים שלמדו אותם בשעת הסגע שלא היו ידועים לך מהוברות הסודיעין על הארטיילריה, על הנ.ס., על הסנקיס, על הסי 62, על שילוב של ארטיילריה עם סי 62, על היל רגליים, מערך הגנה שלו, נשק נגד טנקי וכד'.

א. רשף: אני חושב שכל מה שקשור לדוקטרינה הכסיסית -

יודענו. המיוחד היה שאנחנו ראינו את מערך החי"ר

במערך שאפשר היה חרבה יותר בקלות להתגבר עליו מכפי שהיה בפועל בשטח.

לסקוב: על ידי סנקיס?

א. רשף: על ידי סנקיס וחי"ר.

לסקוב: כמעט שלא היה לכם חי"ר.

א. רשף: כשלב הראשון לא היה לי חי"ר, כשלבים יותר

מאוחרים כן היה לי חי"ר. גם לא חי"ר שהוד, אלא

חי"ר מוסע על גבי זחלמים. ישנו אולי דבר שאני יכול להאיר עליו, נניח הפעולה של חטיבה

35 באוזה חסינית, שזו היתה פעולת חי"ר, שהיא לא הצליחה. אם אתה שואל אותי מה דעתי,

אני בפרוש הידום, עם כל הנסיון שיש לי מהמלחמה, נגד הכנסת חי"ר שהוד למוצבים

קרקעיים מצריים. אני חושב שזה יהיה קטל. אני חושב ששילוב נכון של חרמש עם סנקיס

חרמש על גבי נגמשים בפירוש - עם סיוע מסיבי ביותר של ארטיילריה זמן יותר דגש

לארטיילריה על פני אויר, הם יכולים לסייע.

לסקוב: ככה בחוברת של שנות הששים על הדוקטרינה

הסוביסית מדברים בפירוש שהמערך הרגלי יהיה

שא

נגד סנקי מסוגים כאלה וכאלה , שקצב ההתקדמות שלהם בפעולה הזאת חתיה לפי קצב הרגילים ורק אחר-כך סנקים ייכנסו . וזה כחוב בצורה ברורה בחוסר שלהם וגם בנוהל הקרב, במקדמות להכנתן פעולה וכד' .

א. רשף:

כן, אנחנו ידענו , כניחות או בחצגה דרכי פעולה אפשריות של האויב אנחנו ידענו שלראשונה

מי שיצלה את החפלה זה דוידיות החי"ר , הוך הסתייעות בשריון שנמצא בידי החי"ר . צריך לזכור שלכל דוידיות חי"ר כזאת יש כ-100 סנקים .

לסקוב:

אבל נפגעתם בעיקר מהנ"ס .

א. רשף:

נפגענו בעיקר מהנ"סי שבירי החי"ר, מהבזוקות והסטילים .

לסקוב:

שאלה שקשורה לזה היא בערך זו : היתה הנחה, כך בכל אופן נאמר בעחונות, שהכה הסדיר, היבשתי והאוויר יספיקו כדי לבלום את ולחפות על ההחגיגות. אם אני שופע מסך על "שובך יוניס" כפי שהוא צפרש אצלך, זה היה נועד לכסחון שוסף להחשה. ומה שלא ברור לי, אם הוא היה כאמט בנוי למתקנה כוללת ולף עם יעד מוגבל, הוך ראייה העובדה שאין לך החראה על הפעולה בגיזרה שלך ושהסואץ איננו מכשול נגד סנקי לפעשה, בגלל החפיפה של פעוזים וכך' שיש לנו שם.

א. רשף:

אין ספק ש"שובך יוניס קטן" לא היה ערוך לקדם, לקבל צליחה מצריה כוללת.

לסקוב:

יש פה שתי אפשרויות : לבלום-כלומר, לא לתת לף לעבור ; או "סו קונסיין" - לתת לו קצת לעבור ואיך שהוא לא לתת לו להתקדם הלאה . לפה בריוק היתה הכוונה?

א. רשף:

תפיסת ההגנה , כפי שהוכתבה היא להסמיר את האויב על קו המים. לא היתה שום מגמה לתת לו לתרוך

פנימה, אם כי פה צריך להדגיש - זה לא הוצא מכלל אפשרות שחדירה כזו או אחרת של האויב לשטחנו תהיה, אבל לא כחפישה כסיסית. כנגד זה היאם כסחונות, מכות נגד שלנו כסחחנו אצו.

אם אני מכין טוב את התשובה שלך, "שובך יונים קטן" לא היה מיועד לזה. לפה הוא היה מיועד,

ידין:

אם כך?

"שובך יונים קטן" היה מיועד בעיקר לסלחמה סטטית.

א. רשף:

סלחמה סטטית להדירות קטנות?

לסקוב:

כן. מי שהיה אמור לבלום כסלחמה כוללת - זו היעצכות של שובך יונים גדול.

א. רשף:

מה אהנדל בין השניים?

היו"ר אברנט:

זה עור חסיכה סנקים שנמצאה בקו החזית.

א. רשף:

בגזרה שלך.

ידין:

בגזרה האוגדהית.

א. רשף:

בכל החעלה?

ידין:

כן.

א. רשף:

7401

ידין:

בגזרה הרדומית
401, והיא מפעלה גדוד שלה על כל הגזרה. גדול

א. רשף:

לכאן וגדוד לכאן וגדוד לכאן. באופן מעשי זו עור

חסיכה לקו.

לפי מיטב ידיעתך - זה אהחנו נברוק - כשניחנה

ידין:

בבקר או עד הצהריים - לא ניחנה פקודה ל"שובך

יונים מלא ?

א. רשף: לפי מיטב זיכרונותי, לא ניתנה פקודה ל"שובך יונים מלא". ז"א ככה, לחטיבה לא ניתנה פקודה. יכולת

להישאל שאלה ברמה שמעל .

היו"ר אגרנט: בכלל לא ניתנה?

ידין: ל"שובך יונים מלא".

א. רשף: ל"שובך יונים מלא" לא ניתנה אלא רק כתוצאה

מניהול הקרב. זה כבר לא "שובך יונים", זו

מלחמה. יכולה להישאל השאלה כמה שקשור למפקדה הממונה. ופה זה סעיף שקשה מאד לענות עליו. כיוון שקשה, אני רוצה להתייחס לזקודה הזאת. מפקד האוגדה אלברט ז"ל נהרג במלחמה. למעשה הוא אחד האנשים שיכול לחה את החטובות לכך. אחת מקודם שאלת אותי אם אני קיבלתי את ההוראה כדוגמת אלון בדבר אי קידום אגף טנקים. עניתי לך בשלילקא. אבל לא נראה לי, מחוץ היכרות שלי עם האדם, שהוא יסרה הוראה, שהוא לא יבצע הוראה

ידין: מי?

א. רשף: אלברט. לא נראה לי שהוא יסרה הוראה, שהוא לא

יבצע הוראה. הרבה יותר נראה לי, מחוץ היכרות

של שנים איתו, שהוא יחסיר בהוראות שהוא קיבל. לדוגמא: בתחילת השבוע, ואני חוזר

ענה "רברט" הוראות הכוננות באוגדה הוחסרו. המפקדה הממונה, במקרה זה מפקד הפיקוד

עודכן בהחמרה ההוראות.

אחרי כן אף

אלוף הפיקוד קיבל את ההוראות ההחמרה בכרכה
ואיפץ אותן.

א. רשף:

אח זה כבר סיפרת.

יריין:

כן, אבל חשוב לי להדגיש את זה עוד הפעם.

א. רשף:

זאת אופרת, אני משוכנע במאה האחוזים שמפקד

האוגדה לא קיבל הוראה לתגבר את הקו, מתוך ההכרות האישית שהיה לי כמה שקשור
לאופיו האישי. אני בכורונה מדגיש את הנקודה הזו כי היתה פה שיחה סלפון,
אני לא יודע מה האינפורמציה שיש לך. בכל אופן, אני מדגיש - היתה פה
שיחה סלפונית בין אלוף הפיקוד למפקד האוגדה זה היה ביום שבת בבוקר. אני
משוכנע ששום רישום אין מהשיחה הזו כווןן שזו שיחה שניתנה מהטכ"ל לסלפון
קרוב למפקדון ששם עשינו את קבוצת הפקודות. אני משוכנה שלו היתה ניתנה
פקודה לעכות את הקו, היא היתה מתבצעת.

אמת מקורם כדועבד חסיכה 401 הגיע לראשונה

יריין:

לזירה שלך כערך בשעה חמש, כערך שש.

אני רוצה לשאול אותך שאלה היפותטית, רק לדעה, הבנתי בדיוק מה שאמרת.

אני יודע מה השאלה.

א. רשף:

תן לי רק לנסח אותה - הכנתי כדיוק את החשובה

יריין:

שלך. כוונת שאלתי לא היתה דווקא לשאול אם

אלכרס היה חייב לתת את הפקודה ולא נתן. לא זו היתה השאלה שלי, אם ניתנה.

עכשיו השאלה היפותטית: אילו כן ניתנה הפקודה להפעיל את שובך יוניס מלא

בזמן, בבוקר, כלומר את 401 לקראת הצהריים כבר לקדם קדימה. הם היו די רחוקים

מאחור, אם איפה הם היו ברפידים?

- א. רשף: הם היו בפסידים, כיר-המדה.
- ירין: אתה חושב שזה היה מסנה את הדברים? רק דעה.
- א. רשף: אני אענה, אבל,
- ירין: אתה לא חייב לענות.
- א. רשף: אני לא מרגיש את עצמי, לא להתחמק, ואני יכול להביע את דעתי האישיה ואני מראש אסתייב מסנה.
- זו תשובה שהיא אילון. והיא מאוד היסוחסית ואני יכול להציג מצד אחד תשובה כזו ומצד שני תשובה אחרת. הרגשתי וזו רק ענין של תחושה אני מאמין שלו הייתה עוד חסיכה ולו הייתה עוד ארטילריה אפשר היה לבלום.
- לסקוב: נניח היה סיכוי יותר טוב?
- א. רשף: היה סיכוי יותר טוב. באותה מידה אני יכול לבוא ולומר שלו הייתה עוד חסיכה, ושחיקה והכתישה של אותם כוחות שיו בקו היו יותר גדולים. אישית, אני חושב היה המצב הרבה יותר טוב לו היינו בעוצמה יותר גדולה.
- לסקוב: יש לי עוד שתי שאלות קצרות: סחוך מה שאני שומע על הסעוזים בגזרה הזו, האם יתכן שהיתה קצת סבוכה אצל ספקדים ואנשים בפנים, באשר למה באסה ייעודם? כי מה שמצטטת מה שכתצפית לפני הקרב ולן יכלו להחזיק סעמד תוך הקרב תצפית בשביל שיהיה עוד מישהו מהצד שידרוח זה היה טוב מאוד, אבל ככוח שיכול לבלום את הצליחה או כוח שיכול להיות איזשהו ציר של תסרון של כוח שכא לחץ או לצלוח וכו' לא התפסש שום דבר בכיוון זה. בסופו של דבר הייתם עסוקים הרבה זמן בפנינו לא צוות של 12 איש שעסקו בתצפית, אלא עשים, שלושים, שלושה-עשר איש.
- האם היה בהירות בענין? האם זה היה *faced in* לשלבים שונים של פעולות או הדברים היו סבולבליים?

א. רשף: אז קודם כל, ידוע שגם בצבא היו תפיסות שונות

ונוגדות למה שקשור בקו המעוזים, להפיסת

המעוזים. אני רוצה להעיר, ואני חושב שכולם, הסלחו לי, שכולם יודעים שלמעשה קו בר-לב מה שמכונה בעתונים זה לא המעוזים, אלא זה המעוזים והתעוזים והאסילריה והכבישים והמים והדואר והחימום והרפואה ובכלל. זה לא רק הקו של המעוזים שמונח על גבי התעלה, אלא זה כל המערכת עד רפידים. הייעוד של המעוז היה תצפית והפגנת נוכחות על קו המים.

לסקוב: שני התפקידים האלה כרוכים, השאלה הייתה.

א. רשף: אני חושב בדיעבד, אף אחר לא ראה את המלחמה

כפי שהיא היתה עם אותה תדירה של כוחות חי"ר

כצורה כזו עם הישגים כפי שהיו וראינו יותר את האפשרות של הכיחה עם המעוז וכד'. באופן טקטי, המעוזים נתנו לנו הרבה מאוד אינפורמציה תוך כדי המלחמה.

לסקוב: זה ברור.

א. רשף: אנו ראינו את זה וגם כפי שאנשי המעוזים תודרכו

הם תודרכו בעיקר כחצפיה. אני לא חושב שנחנך

משקל גדול לעצם היותם ציר למתקפות השריון. אלא יותר ובעיקר חצפיות על קו המים.

לסקוב: שאלה קטנה אחת - הסביר לך את המונח "לכרסם".

איזו שיטה התקפה זו?

א. רשף: אחת השתמשה בכיטוי הזה לא אני.

לסקוב: לא, לא, אני קורא בכל מיני חומר "לכרסם", "לכרסם".

מה זה?

א. רשף: חרשה לי להסביר לך, אם כי אני אנסה להסביר

למה התכוון הכותב: אני מאמינ¹ שהיה שם

מערך קרקעי. שהמערכת נוכחה לדעת (אני לא אוסר שנוכחתי לדעת) שפריצה לתוך המערך הזה בכוחות שריון עם סיוע ארטילרי דליל עמ² סיוע של חרמ"ש דליל מסכן את הכוח, ואז כפי הנראה, דובר על אפשרות של התקדמות אסיה קדימה.

לסקוב: אם הייתי משתמש בסונח - לגנוב את היעד

הזה בלי אבידות זה היה "לכרסם"?

א. רשף: לכבוש ~~אם~~ - בזהירות זאת אופרת לא בפריצה

נחשונית קדימה אלא בזחילה אסיה עם כיבוש

הדרגתי של היעד. אני רוצה לומר, אני חושב, יכול להיות שזה גם חלק מניהול המלחמה, יכול להיות שזה גם עונה על השאלה הקודמת שלך - שפעולה מסיבית בעוצמה כנגד אוחו מערך חי"ר ³אגדתי" אני מאמין שבוא היה ממוטט אוחו.

ירין: אני רוצה לשאול אותך שתי שאלות, שוב מסוג של

דעה. אני רוצה לשמוע דעה של מפקד הסיבת שריון

וחיק: האם זה יהיה נכון לומר שמבחינת המדיניות של צה"ל אילו לחרמ"ש של

השריון היו נוחנים כוח אם בעל איכות יוחר גבוהה, ולא היו מעדיפים נניח

הסיבות חי"ר - בין אם הסיבות צנחנים ואחרות - שלמעשה בסופו של דבר לא היה

להם יכולת לחימה כנגם"שים, כוח הלחימה של השריון, מבחינה זו כוח הלחימה הכולל של צה"ל היה יוחר טוב ?

א. רשף: נחלק את זה עוד פעם לשניים: האחד - גיסות השריון

בשלוש-ארבע שנים האחרונות נחנן עדיפות עליונה

לכוח האדם בחרמ"ש בסויר עם הגעת הנגם"שים. לדוגמא איכות כוח האדם שהיחה לי

בפלוגת חרמ"ש סדירה עלתה על איכות כוח אדם בטנקים, וכבר חששתי שאולי נחנן

עדיפות ייחר. היח ⁴לחומים מעולים בחרמ"ש הסדיר אזלי, במערך המילואים

רמת החרמ"ש היחה נמוכה. אני חושב שצה"ל נתן למערך החי"ר עדיפות גבוהה לעומת

מערך הטריון בכוח אדם.

אברגט: עדיפות למה?

א. רשף: עדיפות גבוהה למערך החי"ר גם הסדיר וגם במילואים.

זאת אומרת, אם אנו רואים ארבע הסיבות חי"ר

פעולות במערך זה"ל, אני חושב שחסיבה אחת היתה מספיקה, שתיים, ואח כל הייתר

להפנות למערך הטריון. זאת אומרת אותו לוחם על הזחל"ס היה בא לידו כיסוי

כצורה יותר טובה מאשר לוחם החרמ"ש שלא לדבר אם אותו לוחם חרמ"ש היה מצוייר

כנגמ"ש במקום בזחל"ס. מה אני עשיתי במלחמה? - אני ביום שני ב-15 לחודש

קיבלתי עם טריק פלוגה חרמ"ש. אמרתי חברה, חסלחו לי, הורדתי אותם, שפתי עליהם

צנחנים ואתם יצאתי למלחמה.

אברגט: איזה פלוגה הורדת?

א. רשף: חרמ"ש מילואים.

ידין: יש לנו באמת חלונות כאלה.

אברגט: מה עשית?

א. רשף: הורדתי את החיילים מהזחל"סים, אנשי מילואים,

הורדתי אותם מהזחל"סים ושפתי על הזחל"סים

חיילי חי"ר יותר טובים.

ידין: שהם כסוכן היו פחות מאפסנים ללחימה בזחל"ס

יחסית.

א. רשף: כן ולא. אסון החי"ר היום הוא גם אסון של

זחל"סים. אני לא חושש לענות על השאלה

שלו מראש זה היה מתכצע, החגובה היתה הרבה יותר טובה.

שאלה אחרונה ואשאל אותה באופן פרובוקטיבי

ידין

שתגיד לי אם אני התרשמתי נכון מדעה של משהו;

מבלי שאני מקבל דווקא את הדעה הזו: אתה אמרת קודם שזה לא סוד שכזה"ל

היו אסכולות שונות כענין המעוזים, האם זה יהיה נכון לומר שהיו שתי

אסכולות קיצוניות - האחת הזו, נאמר של בר-לב עם מעוזים ופחחסים של מעוזים

ועוד; וכנגדה, נקשה את זה בפשטות, היחה תפיסה שכדאי להחזיק את השטח יותר נייד

על ידי כוחות שריון וכיוצא בזה. אבל בדיעבד כתוצאה מהסתלוקת בין שתי התפיסות

האלה מה שהיה במלחמה זה היחה משרה בין שתי התפיסות האלה. האם זה יהיה נכון

לומר?

אחר כן אא.

לפני כן רשמה או

רשמה א.ב.

ועדת הקצרה - 8.1.74
ישיבה נ' - אחת צ'
העד א. רשף

א. רשף:

במידה מסוימת וקלושה - כן. אבל רק במידה מסוימת וקלושה. זאת
אומרת: היה פה תהליך מסויים. והתהליך היה תהליך של דילול המעוזים.
המעוזים דוללו בצורה הורגתית. אבל שבוע שלפני המלחמה, ללא קשר עם המלחמה, בפירוש
ללא קשר עם הכוננות שקדמה למלחמה, היתה מבמה לתפישה מתודעת של מספר מעוזים. לדוגמה:
המעוזים שאמרתם שהיו מאוישים חלקית, אגרופים ~~היו~~ ^{ולקק בבגזרה שלי} גם מעוזים כאלה בגזרה
הצפונית. אני חושב שבפקרון התפישה כפי שהיתה היתה תפישה כפי שנכנה אותה "קו בר-לב".
הרצון לדילול המעוזים נבע כתוצאה מכל הלחצים הכלכליים והמסקיים שהיו, קיצוץ ימי
שירות של אנשי מילואים וכו'. אני חושב שזה פה שהביא להחלטה בדרג המטה הכללי.

היו"ר אגרנט:

החלטה של דילול?

א. רשף:

דילול. כן. דילול מעוזים הביא בסיכומו של דבר לשחרור של מספר מאות
אנשי מילואים. כתנאי הרביעה כפי שהיו לפני זה - זה היה סביר. יכול
להיות שזה שירת תפישה אחרת. אני מקווה שעניתי בצורה הדקה ביותר.

נבנצל:

האם זה סביר להניח שהתוצאה היתה שונה אלמלא הדילול?

א. רשף:

אני חושב שלא בצורה משמעותית. לא בצורה משמעותית. בפירוש לא.
לא המעוזים הם פה אלה שלצמד או לא בלמד את התקיפה המצרית.

ידין:

אני דווקא לא התכוונתי רק לדילול. אם הבנתי נכון, אחת התפישות
הכסיסיות הנגדיות היתה בנויה על כך שקדימה היו שתי חטיבות שריון,
וחטיבת שריון אחת מאחור. בזמן שפה בדיעבד, אם אני סבין נכון, היתה למעשה חטיבת
שריון אחת קדימה, ושתי חטיבות מאחור, ככל הגזרות.

א. רשף:

לי לא ידוע על תפישה שמדברת על שתי חטיבות שריון קדימה. אני מדבר
בפירוש על שריון. יוחר שה, חטיבה 14 שאני מפקדה שדה ב-1 באפריל
להיות מפורקת, בגלל קיצור השירות. ובסיכומו של דבר זה היה מביא לצמצום גדול יותר
של המערך הסדיר.

התפישה שדיברת תמיד - תפישה של הערכות בימי רביעה של חטיבת

שריון קדימה, וחטיבה-פלוגס מאחור (מפני שהיו עוד כוחות יוספים). פרט לזה ודו עוד

צמצומים, נניח כגזרה ומרכזית היו רק שתי פלוגות ולא שלוש פלוגות סנקים; חסרה לי כחשיבה כחקן פלוגת חרמט.

היו'ר אגרנט: אני רוצה לשאול אותך שאלה: אחת אמרת שלחיסת הסצרים בסנקים הייתה על רמה ירודה, כפי שהשתכנעת, בייחוד מהקרב הגדול שנהלת.

א. רשף: ובקורות נוספים.

היו'ר אגרנט: מה ביחס לחי'ר' המצרי?

א. רשף: החי'ר המצרי פעל בצורה טובה פאר. בכלל, כל הצבא המצרי, כולל השריון, אבל ברור שגם החי'ר, היה מצוייר בשפע של אמצעים. זה דבר ראשון.

דבר שני: היו כמויות עצומות של חי'ר. זאת אוסרת שאתה נלחמת פה בכמות עצומה של אנשים, שעם כל הנזק וכל הפגיעות שפגעה בהם - תמיד היו להם תחלופה. ואחד הרברים החשובים: הם לחמו טוב, והם כפידרוש לחמו בצורה שמעוררת כבוד. לי אישית היו מספר מקרים שאני נלחמתי באנשי חי'ר והם - ולוואי עלינו לחיסת כזאת של חי'ר מול סנקים. במקרים מסויימים זה היה עם כריחה, במקרים אחרים זאת הייתה לוימה עיקשת.

היו'ר אגרנט: סנקים שלך נגד חי'ר?

א. רשף: סנקים שלי נגד חי'ר. לחימה עיקשת של חי'ר מול שריון.

היו'ר אגרנט: בעקבות השאלות שנשאלו קודם האם לפני המלחמה, אצנתחמישה בקשר לאפשרות של מתקף מצרי ונסיון לצלוח את התעלה וכו' - היו היו

איזה דיבורים על התנאים או הזמן הכי מוקדם שנצטרך לפנוהאת המעוזים? האפכלל

דיכרו על זה או לא העלו בכלל כל אפשרות כזאת?

א. רשף: אני אסביר. החמישה, חמישה החגנה כפי שהוכחה, דיברה על

קיום מעוזים. תורת הלחימה לא דיברה על פינודי מעוזים.

זאת אוסרת, במקורות שהיו לא היה מצב שאמרת שאחרי תקופה מסויימת שנים את המעוזים.

אני יכול לומר יותר מזה: המקורות אמרו שמתגברים את המעוזים במספר לוחמים, כמה

א.ב.

ועדה חקירה - 881.74
ישיבה ג' - אה"צ
הער א. רשף

שנקרא חקן א', זאה אוסרת חוספת של מספר זעום של לוחמיסלכל מעוז ומעוז.

דבר נוסף: איפה כן דובר על פיננצי? במעוזים המדוללים ששם

היו שלושה איש בכל מעוז - כבר כהיערכות הראשונה דובר לפנות ששם את האנשים למעוז-האם.

אבל על פיננצי כלל ~~אמצאצא~~ הלוחמים מתוך המעוזים - זה נגד את מפיסת הלחימה, וזה היה רק חלק מניהול הקרב.

היו"ר אברנט: כן. אז הוחלט על פיננצי מעוזים.

א. רשף: כן.

היו"ר אברנט: הסיכום היה שחזיון נפל, וגם מצמד.

א. רשף: בגזרה שלי חזיון נפל, פורקן חולץ, מצמד נפל בשבי - - -

יריין: כשמו כן הוא: "פורקן".

א. רשף: כן. ולקקן פונה.

לנדריי: כעדותך דיברת על מצב כשהיה חוסר כהירות ביחס לקו בין

אגם תססה והאגם המר הגדול, שם יש פרצה גדולה בקו המעוזים.

האם אתה יכול להעלות על הדעת איזו סיבה פהותית מדוע חסר פה פרצב?

א. רשף: שנים, תפיסת ההבנה הבסיסית שהיתה בזמן בניית הקו אמרה שנוסף

לכל המעוזים שהיו קיימים היו צריכים להיכנות עוד מספר

מעוזים שלא נבנו, האחד זה בדרום האי מצבר, התחלנו לבנות אותם לא השלמנו, השני:

מנה, שהתחלנו לבנו ולא השלמנו, בגזרה הנתונה הזאת, מפרש וסרוק - כשני המקומות

האלה היו אמורים לקום מעוזים שלא נבנו, כחוצאה מפתיחת מלחמת ההתשה, התחלנו לבנות.

מלחמת ההתשה פרצה והיו לנו שם נמגעים, ואז הוחלט לא להמשיך בבנייה שם.

אתה יכול לשאול אותי שאלה נוספת: למה אחרי הפסקת האש לא

המשיכו לבנות? אני לא יכול להח על זה חשובה.

לנדריי: ושם כאמת היה מקום צליחה חשוב למצרים.

א. רשף: כן. אבל החזקנו בו שתי הצפידות על קו המים, שאח"כ הורדו

לאחר, וכל האיזור הזה - - -

לנדוי:

ושאלה שניה, אני חושב שכבר נחת עליה את החשובה בחלקה:
שמענו הרבה על הנזקים שגרמו הסגרים, ומצד שני שמענו על
מיתוס של סאגרים, בחטיפה שלך, מן האבידות שהיו לך, האם נעשה ניתוח איך מתחלקות
האבידות, על חשבון מה היו האבידות האלה?

א. רשף:

אקדים ואומר: זה פופולרי להיטבע פסאגר, כשאני מבקר
מצועים ושואל איך נפצעה - הוא אומר: סאגר. זה פופולרי, ככל שידוע לי...

לסקוב:

רציה להגיד: סטטוס.

א. רשף:

כן. אין היום - פאנאטאזאצאצא אני חושב כך - שום מחקר. זה
צריך להיות מחקר מדעי שיבוא ויאמר מי נפגע ממה, אני מאמין מאד
באנשים, בכנותם, אבל אני יודע שאדם לא יכול לחלק גדול מהמקרים לומר ממה הוא נפגע.
לצערנו הרב חלק גדול מהמטקים נמצא בשטח אויב, ואתה גם לא יכול לחקור את זה, אבל
אין ספק שהסאגרים גרמו לנפגעים, באזוקות גרמו לנפגעים, וגם סגרים.

ירין:

אלה הר.פ.ג'יס?

א. רשף:

אנצאצאצא ר.פ.ג'יס, לדוגמה, אומר לי הייל, קצין סוכוד:
נפגעהי בלילה ההוא פסאגר, פאיזה טווח? - 200 מטר. מסתבר
שב-200 מטר הסאגר בכלל לא יעיל, שלא לדבר שבליילה הוא לא רואה איך לכוון. אבל איך
אמרת? - "סטטוס". כך שזה לא אצאצא דבר שמישהו היום יכול - אני בוודאי שלא - ואם להיות
מספיק אחראי, אני חושב ששום מוסד מוסמך בחיל השריון יכול לחת היום חשובה מנסמכת מה
מה אחוז ההימנעות, חלק אני זוקף לתחום האגדה. ואני חושב שחלק גדול, נניח כל טייל
הכתף שדובר עליהם (דובר בהתחלה שהמטרים מפעילים טיילי כתף) - אני חושב שהם הפעילו
שטם כזוקות פשוטות. הם הפעילו כזוקות מהכתף, ויכול להיות שזה מה שנתן לאנשים את
ההרגשה. עד עצם היום הזה, למרות כל מיני הסברים: וזא נפגע פטיל כחף.

בכנצל:

אבל כשמישהו אומר לנו: כך-וכך אחוזים נפגעו מפטילים, כך-וכך
אחוזים סארטילריה אצאצא דכו' - לדעתך זה לא יכול להיות

מכוסס?

א. רשף:

אם אלוף-משנה רשף אסנון יגיד את זה כאחוזים - אני אומר

שהוא לא מספיק אחראי, יכול להיות שבא קצין אחר, סופסן,

ונותן את זה - אז זה כן אחראי, אתה יכול לשאול אותי שאלה פרטית: אם יבוא מה'ס

אחר ויתן לך נתונים באחוזים - אני חושב שזה יהיה לא מספיק אחראי, אינני יודע מי

נתן לך את החשבה, אני חושב שלי לא הפך הכלים לבדוק, אולי לפת'ס אחר כן.

בכנצל:

אתה אומר שחלק מהסנקים בכלל אינם קה.

א. רשף:

כשטח אויב, כן.

בכנצל:

פה גם דרגה יותר גבוהה של קצין שאומר את זה לא תעזור

הרכה.

א. רשף:

אבל אינני פוסל מחקר מדעי שיהיה בנפשא זה, לרובמה, ברמת

הסורית כל הסנקים הם כשטחנן, אני יודע שהרכר ה זה בחקר.

היו'ר אגרנט:

אני מודה לך על מאד על הערות.

א. רשף:

רבע, סליחה, אני כל הזמן נשאלתי, אני מבקש להכיע שאלה.

עוד לא החלטתי אם אבקש עוד לחזור לועדה כאזרה או כקצין

מבחינתי

אצא צבא, להיום לאצא זה/מספיק, אבל שאלה אחת יש לי: מקורם ציינתי די בחדושה

שארם אחד לא יוכל לתת את החשובה, וזה אלוף מנדלר אברהם ז'ל.

אח'כ רשמה א.ג.

ועדת החקירה - 8.1.74
ישיבה נ' - אחה"צ
העד: אלוף-משנה א.רשף

לפני אא

אב.

א. רשף. כיון שהחומר של הועדה הוא סודי ואני מדבר בכנות

מלאה, אני חושש שמי שאסור ליצב אוחו, למרות שהוא בכיר מסני בדרגה, עלול ליצב אוחו לא נכון, - ולא בסזיד אלא יכל להיות שרק בשוגג. אני די מסוכנע, שהכרים שנקשו על ידו כמה שקשור ליחסים הראשונים - וזו למעשה שאלת השאלות - הם נעשו פהוך ראית כלל המסימה ובמרבית המקרים החסרה של ההוראות שניתנו.

אני לא יודע מה האינפורמציה שבידיכם, אני לא

יודע מהוך החומר שבידיכם מה המצב, אבל או בשוגג ולפעמים במזיד עלולים לאחזק ליחס לו החרשלויות. א. יכל להיות שאני טועה, אבל זה לא נראה לי שהאדם הזה החרשל. ב. יכל להיות שיש דברים, שהם היום, כיון שעסקנו בהם במישור הכללי, עם כל הפרוש שנכנסנו לחוכו, יכל להיות יש דברים שאם יהיו חספקות אז אני חושב שצריך להיה להרחיב את היריעה כמה שקשור לבדיקה ולזמן אותי לחקירה נוספת. אני לא רוצה למשמש בשטחים שהם שטחי-מרעה שלא שיכים לי, אבל אני מאמין שבציכור שסבב אוחו - יהיה פקום אם אמנם יוסל דופי בניהול או בביצוע מסימות - אני מאמין שבציכור שסבב אוחו והיו קרובים לו בשעת הארועים, /שיוכלו להעיד ולהבהיר, יהיו אנשים

י. ירין: מי אחה חושב כן יכל היה להעיד, מהאנשים שסובבו אוחו?

א.רשף: היום, האדם הבכיר שממנו אני מסתייג, ואני אוסר

שפרוש שאני מסתייג, זה מי שהיה סגן מפקד האוגדה, חת-אלוף הראל כרוך (פינקו), שאני מסתייג ממנו, מבלי לדעת מה הוא דיבר.

אב

ועדת החקירה - 8.1.74
 ישיבה נ' - אחה"צ
 העד: אלוף-משנה א.רשף

אניחושב, שאם נניח שהיה התלכסות בנקודה זו או אחרת,

י. ירדן:

א.רשף:

אחה אמרת שאתה לא יודע אם החזור לצבא בתור חיל או
 בתור אזרח, למה התכוונת?

לנדוי:

אני זוסנחי כמפקד חטיבה 14, אני נשאלתי כאן
 מספר שאלות כקצין בכיר או כאזרח, יכל להיות
 שאני אחליט וארצה לפנות לוועדה גם כקצין בכיר כזה או גם כאזרח ולאסר שהגיבי
 לבי, כי אני כאן העדתי ונשאלתי כמפקד חטיבה בעיקר.

א.רשף:

אני מקווה שאתה לא בגלל איזה סיגבלה אשחא
 שחשבת שמוסלת עליך כמפקד חטיבה, לא מסרת לנו
 תשובה על שאלות ששאלנו אותך כאן, כי אנחנו רוצים עדות מהעד כעובדות הידועות לו.

יו"ר אגרנט:

אג

א.רשף :

חס וחלילה. עניתי בחפזיות ואני מסוחרר מכל
 מעצור. אני נשאלתי שאלות הקשורות בעיקר
 לחסיכה 14. נשאלתי מספר שאלות כקצין שריון. לא דברתי שום דבר - ואני כאן
 זורק רמז - לא דברתי שום דבר על ההרגשה שהיחה בציכור בשנתיים האחרונות,
 שהיא השפיעה אם זה על תקציב הבטחון ותחיסת לקבע ואלף ואחד דברים.
 שאני עוד לא החלטתי אם אחזור לועדה ואבקש לדבר על נושא זה אגאאא או לא.
 יכל להיות שברגעי חולשה, אני כאזרח ובהיותי קצין חייב להופיע פה ולהצביע
 על נקודות אלה.

יו"ר אגרנט :

מי האנשים האחרים שהיו במטה של אלברט ?

א.רשף :

מטה האוגדה. יכל להיות שפקידה שרשמה, חוכל
 לפחור העלומה, שכרגע אולי היא בבחינת אלמונית
 ואם התקורר בעיה, אפשר יהיה לאתר אותה.

ח.לסקוב :

מי היה מקשר את אלברט בשיחות הטלפון אל הפיקוד?

א.רשף :

אותה שיחה טלפונית שאני דברתי עליה, אאא
 אני חושב שהיא לא היחה סמוך הלישכה. אבל,
 אם התקורר הבקיה אני אכלאז לעשות פעולה מקדימה ולבדוק.

היו"ר אגרנט :

אני מודה לך על הערות שהיחה מרשימה.

(הפסקה)